

სტატუსამატლონული პედაგოგები:
მადლობა განათლების სამინისტროს ხელფასების გაზრდისთვის!

49-ე საჯარო სკოლა – ევროსტანდარტების გზაზე!

მადლი შედეგებისათვის ანთუზიამით შეპართულნი

ბარნოვის ათ ნომერში მოგიხილავთ „ცოდნის ტაძარი – ტურფად ნაგები“.

აქ შრომისმოყვარე, ინიციატივანი, სიახლის ჟინით დამუხტული მასწავლებლები მოღვაწეობენ. მათ გათავისებულნი აქვთ ყველა ის ინიციატივა და პრიორიტეტი, რაც განათლების სამინისტრომ დაგვისახა და მათ ფრთაშესახმელად აქტიური სასწავლო-აღმზრდელობითი პროცესი მიმდინარეობს, როგორც ევროსტანდარტების გზაზე მყარად დგანან.

შემოქმედი, გამოცდილი, გუნდური პრინციპით მოღვაწე დირექტორი ეკატერინე ცაავა უდგას ამ სკოლას სათავეში. მისი სახელი დიდი ხანია გაისმის პედაგოგიურ სივრცეში. ამასთან ერთად ეკატერინე ცაავა ამ დარგში მეცნიერებათა დოქტორიც გახლავთ, რაც სიკეთეს დამატებული სიკეთეა. ამას იმიტომ ვამბობთ ხაზგასმით, რომ დღეს ასეთი გამოპრემიებული დირექტორები ჰაერით სჭირდება განათლების სისტემას.

ასევე სასიხარულოა შედეგი: დირექტორს ერთგულად უდგანან ღვაწლმოსილი მოადგილე ლელა ცაგურიშვილი, სამეურვეო საბჭოს თავმჯდომარე ნატო ნებიერი-

იძე, ადმინისტრაციის წევრები და პროფესიონალ პედაგოგებთან ერთად დიდი, საქვეყნო საქმე კეთდება.

ისტორიკოსებს უყვართ მეტაფორული გამოთქმა: ყველა გზა რომისკენ მიდისო. ასეა აქაც: ყველა საქმიანობა: სასწავლო პროცესი, მოსწავლეთა აქტივობები და ჩართულობები, შემოქმედებითი ღონისძიებები, კონკურსები თუ სხვა – მაღალი შედეგებისკენ არის ორიენტირებული.

ყოველთვის ვრცლად ვერ შევხებით, მაგრამ ზოგი რამის თქმა უთუოდ საჭიროა. ყველამ ვიცით: საგნობრივი კათედრების მოქნილი საქმიანობა პირდაპირპროპორციულია ხარისხიანი სწავლებისა. ამ მხრივ სკოლაში ვითარება მეტად პოზიტიურია. კათედრებს გამოცდილი პედაგოგები ხელმძღვანელობენ: დანყებითი საფეხურის კათედრას – იაჯიქია, სახელმწიფო (ქართული) ენისას – მზია ჩხაიძე, მათემატიკისა და ი. ს. ტ.-ისას – მარიცა ნატრიაშვილი, უცხო ენებისას – თამარ ნაცვლიშვილი, საბუნებისმეტყველო მეცნიერებებისას – ნათია ცინცაძე, საზემცნიერებებისას – ვიქტორია ვიტტმანნი, ხელოვნებისას და სპორტისას – ანა ბედიშვილი.

წარმატებას ვულოცავთ იმ მასწავლებლებს, რომელთა თავდადებას დაფასდა და საზოგადოებას უნდა გავაცნოთ ისინი,

რაც საჭიროა მათი ავტორიტეტისათვის. წამყვანი მასწავლებლები გახდნენ: მარიცა ნატრიაშვილი, ვიქტორია ვიტტმანნი, მარინე კიკნაძე, რიმა გელოვანი, ხოლო ქეთევან ტყეშუჩავა უფროსი მასწავლებელია.

წელს ერთი პირველი კლასი გაიხსნა და რაოდენ სასიხარულოა, რომ ნორჩები იაკობის იმ „დედა ენით“ სწავლობენ, რომელსაც გიორგი ლეონიძემ „ჩვენს აკვანს შემომჯდარი ფრინველი“ უწოდა.

პედკოლექტივის კარგ მუშაობაზე, რაზეც ზემოთაც გვქონდა საუბარი, ცხადად მეტყველებს ის, რომ გასული სასწავლო წელი ხარისხიანად სწავლების კუთხით ნაყოფიერი იყო: ოქროს მედლის მფლობელები გახდნენ ქეთევან ქურდოვანიძე და ლონგინოს მამანაშვილი.

ამ საერთო წარმატებებში დიდი როლი ბიბლიოთეკარის ზეინაზ ოტიაშვილის წვლილი, რომელმაც კომპიუტერს მიჯაჭვულ მოსწავლე-ახალგაზრდობას წიგნის კითხვის სიყვარული და უნარ-ჩვევები გაუღვივა.

სასკოლო შემოდგომა (ივნისი) არ არის ძალიან შორს, მაღე დადგება. 49-ე საჯარო სკოლავე, უფრო ხვავ-ბარაქიანი ყოფილიყოს შენი „შემოდგომა“!

პორის სარეპაპა

სიბლი ბაცილებისა, ღვანლის დაფასებისა

ცოდვა-მადლის მწონავი სასწორი („ბიბლია“) გვასწავლის: ამაგის დაუნახაობა დიდი ცოდვაა, დანახვა კი – სიკეთე. განათლების სისტემაში დიდებული ტრადიცია იყო დამკვიდრებული.

ღვანლმოსილ, დამსახურებულ მასწავლებლებს (და არა მარტო მასწავლებლებს) იუბილეს ფუნჯობდით, ზემით ვაცილებდით, ვასაჩუქრებდით... ამ საუკუნის დასაწყისიდანვე ყოველივე გაფერმკრთალდა და მიინავლა. კანტი-კუნტად თუ გაახსენდებოდა ვინმეს ავტორიტეტმოსილი პედაგოგი, რომელმაც, როგორც სუბომონსკი იტყოდა, გული მიუძღვნა ბავშვებს.

და დღეს რაოდენ დიდა მადლიერება საზოგადოებისა მთავრობისა და განათლების სამინისტროს მიმართ, რომელმაც ალარმინა ეს ჰაერივით საჭირო, უსამართლოდ მივიწყებული ტრადიცია.

სექტემბრის ერთ მზისხივოსან დღეს სიყვარული, სიხარული, დამშვიდობების სევდაშეპარული განცდა ერთად შენივთდა თბილისის 140-ე საჯარო სკოლაში, ბერს „თვალზე ადგა განმორების მსუბუქი ცრემლი“.

აი, ჩვენი ამაგდარი, ვალმობილი პედაგოგები: ცია ბოცვაძე – პოეტი, ქართულის მასწავლებელი, თინათინ ყურაშიძე-ოქრუაშვილი – რუსულის პედაგოგი, ნუნუ სირაძე – დანყებითი კლასების მასწავლებელი, ლალი რუხაძე – ბიოლოგიის, ლელა ჩიტაძე – ფიზკულტურის.

თავად მის მიერ რეჟისორის ნიჭიერებით შედგენილი ლიტერატურულ-მუსიკალურ მონტაჟს ოსტატურდ უძღვება ამაგდარი პედაგოგი ქართულისა მზია ბურდული. ხელმა ხელი დაბანა და ორივემ

პირო. გაცილების საღამო მიმდინარეობს მუსიკალური აკომპანიმენტის თანხლებით. მას უძღვება მუსიკის ნიჭიერი მასწავლებელი მია კაჭარავა. იფრქვევა ტკბილმშობლიური მელოდიები. არის მილოცვები, მისალმებები მოსწავლეებისათვის, ცია ბოცვაძის ლექსებით. ისმის მშობლების გულთბილი სიტყვები მადლიერებისა. საღამოს მეტი სიბლი შემატა სკოლის ანსამბლმა „თილისმა“.

ვიმეორებთ, ძალიან ძნელია სკოლის, ბავშვების, კოლეგების და იმ გარემოს დატოვება, სადაც მთელი შენი შეგნებული ცხოვრება გაგიტარებია, საქმე სიყვარულით გიკეთებია. ზემონახსენები პედაგოგები მხოლოდ გაკვეთილების ჩამტარებელი პროფესიონალები კი არა, ცოდნის, ადამიანის და სამშობლოს სიყვარულით „მზრდელი იყვნენ ყრმათა“.

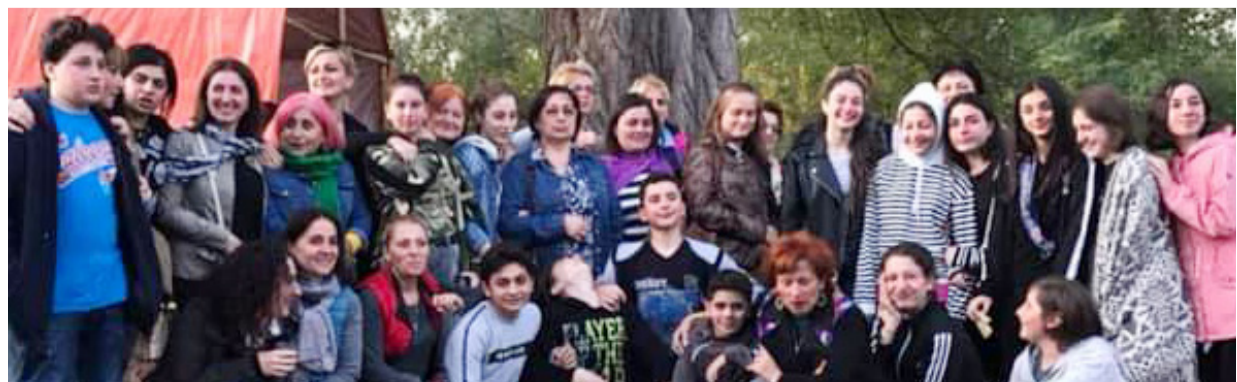
დაუვიწყარი იქნება ეს დღე ყველა დამსწრესათვის.

ასეთი გულითადი სიტბო

ჩვენს ამაგდარ პედაგოგებს მხნეობას შემატებს და სიცოცხლეს გაუხანგრძლივებს. გისურვებთ, კოლეგებო, ჯანმრთელობას, გრიგოლ ხანძთელის ასაკობრივი თამასა იოლად გადაგელახოთ!

პორის მიშველაქი,
საქართველოს დამსახურებული ჟურნალისტი

მასწავლებლებო, ითანამშრომლეთ ჩვენთან!

მიზანსწრაფულობა, სიახლეთა ფრთაშესხმა მათი საქმიანობის წესია

მუდამ გაუზუნარი იქნება და არასოდეს დაკარგავს აქტუალობას ერთი ბრძენკაცის ფორმულა: **კადრები წყვეტენ ყველაფერს** რომ თქვა. დიხაბაც, ამ სკოლაში მალაქვალიფიციური პროფესიონალები, ძლიერი მასწავლებლები მოღვაწეობენ. თავად დირექტორი, ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორი **კობა წენგაშვილი** გამოცდილი, შემოქმედი პედაგოგი გახლავთ. მოადგილე **მზია წეროძე** მეტად დახელოვნებული მუშაკია განათლებისა. იგივე ითქმის სამეურვეო საბჭოს თავმჯდომარე **თეონა კობახიძეზე**. სხვებზე კი უფრო ქვემოთ ვისაუბრებთ.

წელს განათლების სისტემაში ახალი მინისტრის ინიციატივით ბევრი სიახლე იწერება. მათ შორის უთუოდ გასახარია ის, რომ აღორძინებას იწყებს უსამართლოდ მიჩქმალული პედაგოგის მატერიალურ-მორალური სტიმულირების ფორმები. კერძოდ, სტატუსამაღლებულ მასწავლებლებს საგრძობლად მოემატათ ხელფასი.

ისტორიკოსებს უყვართ გამოთქმა: **ყველა გზა რომისკენ მიდისო**. ამ სკოლაში კი ყველა გზა მაღალი შედეგებისკენ მიდის. აქ კუისრის ფრთიანი ნათქვამიც უყვართ: **„მიველ, ვნახე, გავიმარჯვე!“** ამ ქვეტექსტით ვინცებთ საუბარს გაკეთებულ და გასაკეთებელ საქმეებზე.

ზოგად მსჯელობას ყოველთვის სჯობს კონკრეტული და თვალსაჩინოება.

ინფრასტრუქტურის მხრივ სკოლაში სასიამოვნო სიახლეებია. სსიპ საგანმანათლებლო და სამეცნიერო ინფრასტრუქტურის განვითარების სააგენტოს თაოსნობით სკოლის ეზოში დაიგო 1500 კვ.მ მაღალ ხარისხიანი ხელოვნურსაფარიანი მოედანი, დამონტაჟდა ტრიბუნები, ლამის განათებები. განხორციელდა

სკოლის შენობის სარეაბილიტაციო სამუშაოები, გარემონტდა ყველა საკლასო ოთახი და დერეფანი, გაყვანილ იქნა ელექტროგაყვანილობის ახალი ხაზები. სკოლა აღიჭურვა WI-Fi-ით და სხვა თანამედროვე ტექნოლოგიური საშუალებებით. ყოველივე ამისთვის დიდ მადლობას ვუხდით ამ სააგენტოს დირექტორს ბატონ **ზვიად როსტომაშვილს** და მის თანაშემწეებს.

პედაგოგულური შედეგები გერმანული ენის ორი პედაგოგი: **ნამყვანი მასწავლებელი ლალი ექვერაძე-ბიბინიძე** და უფროსი მასწავლებელი **ნინო მესხია**, ასევე - სპორტის მასწავლებლობის მაძიებელი **მიხეილ მაისურაძე**.

უფროსი მასწავლებლის სტატუსი მიენიჭათ და გაზრდილ ხელფასს მიიღებენ: **ნინო მიქელაძე, ხათუნა ვაშალომიძე**, (საბუნებისმეტყველო საგნების კათედრა- ხელმძღვანელი **ნანა თვალაშვილი**), **ანა ხელაშვილი**. უცხო ენების კათედრალია **ჩახავა**) ნამყვანი მასწავლებლის სტატუსი მიენიჭა **ანა ფრუიძეს** (ესთეტიკის კათედრა - **ლელე გიგაური**).

წელს გაიხსნა ორი პირველი კლასი. მათ დაურიგდათ **იაკობ გოგებაშვილის „დედა ენა“**.

გასული სასწავლო წელი ვერცხლის მედალზე დაამთავრა ერთმა მოსწავლემ, ოქროს მედალზე კი - თერთმეტმა.

სკოლას გააჩნია მდიდარი ლიტერატურით აღჭურვილი ბიბლიოთეკა (ბიბლიოთეკარი **ლიანა კობახიძე**), რითაც აქტიურად სარგებლობენ მოსწავლეები და პედაგოგები.

მანდატურები: **თამარ სანიკიძე, ნათია ბაქრაძე** და **ნინო ბერიშვილი**, უზრუნველყოფენ

სკოლაში უსაფრთხო გარემოს. განსაკუთრებული ყურადღება ექცევა ყველაზე მთავარს: სწავლებასთან ერთად ეს არის სასწავლო და შემოქმედებით ღონისძიებებში ახალგაზრდობის მასობრივი ჩართულობა და აქტივობები. ვინ ჩამოთვლის კონკურსებში, ოლიმპიადებში მიღწეულ შედეგებს, მაგრამ სპორტი უთუოდ უნდა ვახსენოთ ორიოდ სიტყვით.

არცერთ სკოლას არა აქვს

თბილისში ამხელა ფეხბურთისა და ფრენბურთის მოედანი. მოსწავლეები აქტიურად არიან ჩართული სპორტულ ღონისძიებებში. სხვადასხვა ასაკობრივი ჯგუფის გუნდები არაერთხელ გახდნენ ფეხბურთში **„კოკაკოლა“-ს** და **„სკოლბურთის“**, ასევე ფრენბურთის ტურნირების გამარჯვებულნი და პრიზორები. ე. ი. მომავალი დიდი ფეხბურთელებისა და ფრენბურთელების მოლოდინში ვართ.

წელს მთავრობამ და განათლების სამინისტრომ ხომ ბევრი სტატუსამაღლებული პედაგოგის გული გაახარა.

მისასალმებელია სახელმწიფოს მხრიდან საპენსიო ასაკს მიღწეული პრაქტიკოსი პედაგოგებისთვის ფულადი ჯილდოს გაცემის წესი. ამით ათასობით ღვანლმოსილი პედაგოგის შრომა ღირსეულად იქნა დაფასებული. ამასთან ერთად, ჩვენი აზრით, მისაღებია სამინისტროს ახალი რეგულაციები მასწავლებლის სტატუსის შეცვლასთან დაკავშირებით. როგორც მოგესვენებათ იცვლება მასწავლებლის **პროფესიული სტანდარტი** და ის მხოლოდ სამი სტატუსის - **უფროს, ნამყვან და მენტორ**

- მასწავლებელს განიხილავს. წლების მანძილზე მასწავლებელთა პროფესიული განვითარებისა და კარიერული წინსვლის სქემის ფარგლებში პრაქტიკოს მასწავლებელს საშუალება ჰქონდა, კომპეტენციების დასადასტურებელი გამოცდებისა და სავალდებულო, დამატებითი აქტივობების განხორციელებით გაეუმჯობესებინა სტატუსი, თუმცა, სისტემას დღემდე შემორჩა პრაქტიკოსი მასწავლე-

მინისტრომ ახალი სპეციალური პროგრამა - **„მასწავლებლის ეროვნული სკოლა“** წარადგინა. იგი მასწავლებლობის მაძიებელთა და მოქმედი პრაქტიკოსი პედაგოგების უფასო ტრენინგებით დახმარებასა და უფრო მეტ ხელშეწყობას გულისხმობს.

რა თქმა უნდა, ამ სტატიაში ყველა საკითხს ვერ შევხებით. ეს უფრო მომავლის საქმეა. თუმცა, რაც ითქვა ისიც ნათელ სურათს გვაძლევს იმისას, თუ რა დიდ საქმეს არიან შეჭიდებულნი 195-ე სკოლელები, როგორ აპირებენ, მიუახლოვდნენ ევროპულ სტანდარტებს, როგორ არიან ორიენტირებულნი მაღალ შედეგებზე.

გისურვებთ, კოლეგებო, მიმდინარე სასწავლო წელს მიგელნი იმ მიზნებისთვის, რომელიც თქვენთვის ოცნებაზე მეტია.

ბორის მიშველაძე,

პედაგოგიკის დოქტორი

რედაქტორის მიხედვით:

ნათქვამია, მაღლი ქენი და მარილი მოაყარეო, ე. ი. ბოლომდე ქენი სიკეთეო. გაზეთ „სახალხო განათლება“-ის რედაქცია საქართველოს მასწავლებლების სახელით განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის სამინისტროს თხოვს: ალაღვინოს უსამართლოდ გაუქმებული პედაგოგთა მატერიალურ-მორალური სტიმულირების ფორმა, როგორც ადრე იყო **„დამსახურებული“** და **„სახალხო მასწავლებლის“** ნოდებების მინიჭების წესი. ეს ჰაერით საჭიროა, რამეთუ უმოტივაციო და იაფი განათლება არასოდეს იქნება ხარისხიანი. ყველას გვევალება, არ დავივიწყოთ **იოსებ ნონეშვილის** პოეტური სტრიქონი: „ქვეყნად არცერთი ბრძენი არ იყო, მასწავლებელი რომ არ ჰყოლოდა“.

სიტყვა და საქმე განუყოფელი

ყოველწლიურად აღწევს დასახულ მიზანს

ასეთი ზნეცა აქვს განგებას: საცა უნდა იყო, რასაც უნდა აკეთებდე, მოგიადებს უხილავ ხელს შენი ანგელოზი და იქ მოგიყვანს, იმ საქმეზე დაგაყენებს, რისთვისაც მოგავლინა ამქვეყნად გამჩენმა. ზოგი იზნოვებს ამ მადლს, სხვანი – ვერა და ედებიან ლობე-ყორეს, არც თავისი იციან და არც სხვისას შეისმენენ. მათგან მოდის დილეთანტიზმი, უპასუხისმგებლობა, შური, მზაკვრობა და დიდგულობა, რამაც თვალდათვალ დაგვიქცია სამშობლო.

166-ე საჯარო სკოლის დირექტორს ქალბატონ **ირმა ომანაძეს** დედაუნივერსიტეტის ქიმიის ფაკულტეტის დამთავრების შემდეგ მოვიდა უჩინარი ხელი მისმა ანგელოზმა და 29-ე საჯარო სკოლაში მოიყვანა ქიმიის მასწავლებლად. წარმატებული დასაწყისი წარმატებულადვე გაგრძელდა – დირექტორთა კონკურსი და საუკეთესოთა 20 %-ში მოპოვებული ადგილი.

ზომ სწორად დაუდგენია ქალბატონი ირმა მის ანგელოზს? ეს აზრი მტკიცებულებად გიყვლიბდებათ მასთან მცირე ურთიერთობისასაც კი – დიდებულად უწყის სკოლა, განათლების სისტემა; მსჯელობა დინჯი, დამაჯერებელი, ფაქტებით დამუხტული (ყოველი სიტყვიდან საქმე გამოსჩანს) და, ვითარცა ჭეშმარიტად შემოქმედით, საქმისთვის მონოდებულთ სჩვევიათ, პირადი დამ-

სახურებას მიჩქმალვა და წინა პლანზე მთელი კოლექტივის ღვაწლის წამოწევა.

ლათინური ანდაზა გვასწავლის, გამეორება ცოდნის დედააო. მისი პერფორაზით, რაიმე მოვლენას, დაწესებულებას რომ მიუბრუნდე გვარიანი მიზეზი უნდა გქონდეს, ან – კარგი, ან – ცუდი.

მხოლოდ ფაქტებით დავრწმუნდეთ, რამ მიგვიყვანა ხელმეორედ 166-ე სკოლაში.

პაგანინი იმიტომაც იყო ვირტუოზი შემსრულებელი, რომ ხელთ სტრადივარიუსის ვიოლინო ეპყრა.. ანუ, სათანადო პირობების გარეშე, პიროვნებისა თუ კოლექტივის მიერ განუული შრომა შედეგის ტოლფასი ვერ იქნება. ამიტომ, ამ სასწავლო წელს, გამართულ და სათანადოდ აღჭურვილ მატერიალურ-ტექნიკურ ბაზას, საკლასო ოთახი და სამასწავლებლო შეემატა, მონესრიგდა და შეიღება ცენტრალური კიბის უჯრედები (ეს სკოლამ თავისი სახსრებით შეძლო).

განემარტავთ: 166-ე სკოლაში 2013 წლიდან იყო შეხიზნული მე-100 სკოლა 420 მოსწავლითურთ. ცხადია, ამან სირთულეები წარმოშვა, მაგრამ ორივე სკოლის მეგობრული, კოლეგიალური თანაარსებობის მანძილზე სასწავლო-აღმზრდელობითი პროცესი არ შეფერხებულა. „ხიზნები თავის კერას“ დაუბრუნდნენ. ფართი გამოთავისუფლდა და 166-ე სკოლამაც მყისვე მოუნახა დანიშნულება.

ამ სასწავლო წელს 4 პირველი კლასი გაიხსნა 100 მოსწავლისათვის. მსურველი გაცილებით მეტი იყო, მაგრამ ისედაც გადატივრთულმა სკოლამ, მეტის მიღება ვერ შეძლო. განათლების სამინისტრომ საჩუქრად გადასცა პატარებს სახელმძღვანელოები და **იაკობ გოგებაშვილის „დედა ენა“**.

12 ოქროსა და 4 ვერცხლი მედალოსანი ჰყავდათ. ოქრო: **ანი ბოტკოველი, ლედი მაისურაძე, ნუციკო ჟღენტი, ნიკა ბულისკირია, ნიკა გოგოლიძე, ანი მანშიაშვილი, სალომე ყალიჩავა, ბაია შარკოვა, ნია კვინიხიძე, ლუკა სოსიაშვილი, სანდრო**

დენდი გახდა. მათმა 70 %-მა მოიპოვა 100 – და 70 %-იანი გრანტები.

სხვაგვარად ვერც იქნება, როცა 90 მასწავლებლიდან 11 – წამყვანი და 54 უფროსი მასწავლებელია. თუმცა, პრაქტიკოსი მასწავლებლები არაფრით ჩამოუვარდებიან კოლეგებს და ყველა ერთობლივად დღენიადაგ ზრუნავს ქვეყნისთვის მცოდნე, ზნეობრივ-მორალურად მდგრადი, პატრიოტი თაობების აღსაზრდელად. 11 წამყვანი მასწავლებლიდან ხუთმა უფროსმა მასწავლებელმა: **ქეთევან კენჭიაშვილმა, მარინე კაპანაძემ, ნინო როსტომაშვილმა, ირმა ომანაძემ**

ჩაჩუა, სალომე ხუცურაული; ვერცხლი: **მარიამ მამულაშვილი, თინათინ რამიშვილი, მარიამ ჭოლაძე, ეკა ზერეკიძე.**

ისტორიის ოლიმპიადაში გამიმარჯვეს **ნიკა ბულისკირიამ** და **ლამა სვინტრაძემ**.

კეთილი და პატიოსანი, მაგრამ უმთავრესი ისაა, რომ სასწავლო-აღმზრდელობითი პროცესი მთელ სკოლას მოიცავს. პედაგოგებს ყოველ მოსწავლემდე მიაქვთ ცოდნა. ამის ერთი, მაგარამ უცხადესი დასტური: შარშანდელი 133 კურსდამთავრებულიდან, ყველა სტუ-

და ლალი ტურიაშვილმა წლეულს აიმაღლეს სტატუსი.

ნათქვამია, ყველაფერს აქვს საწყის-სასრულიო.

სასრული. განათლების სამინისტროს ინიციატივის შესატყვისად, სკოლა დატოვეს ღვაწლმოსილმა, ამაგდარმა პედაგოგებმა, ვისთვისაც ცხოვრების აზრი და არსი მომავალ თაობებზე აზრუნვა იყო, ვინც დღენიადაგ დაუცხრომლად იღვწოდა მოსწავლეთა მცოდნე, ღირსეულ მოქალაქეებად აღსაზრდელად: **თინათინ ქვლივიძემ, ფრაჯიზ კალანდარიშვილმა,**

ყურადღება!

166-ე სკოლის ინიციატივა:

დაკვირვებოთ შატილის სკოლა-პანსიონს!

შატილის სკოლა-პანსიონი 60 ღაიწვა.

მოვუწოდებთ სრულიად საქართველოს, ჩვენი ერთობლივი წვლილი შეიტანოთ შატილის სკოლა-პანსიონის აღდგენაში, რაღბანაც ისედაც თითქმის მთლიანად დაცლილი ხეხურობისთვის ეს შეიქმნება გოლო დარტყმა იყო!

გავრძელებს მე-4 გვ.

ყოველწლიურად აღწევს დასახულ მიზანს

მესამე გვერდიდან

20-მდე საგნობრივ-შემოქმედებით უფასო წრეში ყმანვილები ცოდნას იღრმავებენ, საჭირო უნარ-ჩვევებს გამოიმუშავენ, რაც ერთობ ნაადგებათ მომავალში. მინიფეხბურთშიც იმარჯვენს – თბილისის პირველობაზე პირველი ადგილი მოიპოვეს.

უნარინადა, კოლეგიალურად და საქმის ცოდნით მუშაობენ

აუცილებელია ჰარმონიული პიროვნების აღსაზრდელად. საიდან იწყება სამშობლო? ოჯახიდან, გარემოდან და ეს თვალსაწიერი რომ გაფართოვდეს და თანდათან მთელი სამშობლო მოიცავს, სკოლის ისტორიის პედაგოგებმა, წამყვანმა მასწავლებლებმა: **ბარბარე ქებაძემ, მარინე მალაქვიძემ** და უფროსმა მასწავლებელმა,

სკოლა-პანსიონის სასწრაფოდ აღდგენაში, რადგან ისედაც თითქმის მთლიანად დაცლილი ხევესურეთისთვის ეს შეიძლება ბოლო დარტყმა იყოს!

განათლების სამინისტრო სიახლებს წერგავს. მათს შესახებ ყველაზე უკეთ სპეციალისტი იტყვის.

ირმა ომანაძე: „მისასალმებელია, რომ დაფასდა ღვანლ-

კოლექტივთან დირექტორის მოადგილეები, ქალბატონები: **მაია კაკაურიძე** და **მაგდანა მდივანი**.

ტრადიციად დამკვიდრდა: სკოლა წელიწადში ორჯერ ეხმარება უპოვართ და მიუსაფარ ბავშვთა სახლის აღსაზრდელებს სამოსით, სანოვავით, ტკბილეულით, მართავს კონცერტებს.

რაოდენი მაღლია ეს, უპირველესად, თავად ქველმოქმედთათვის, რაოდენ უფაქიზდებათ სული ყმანვილებს; სწავლობან მოყვასის სიყვარულს, თანამობასა და თანადგომას, რაც

მუსიკის პედაგოგმა **მაგდანა მდივანმა** გრძელვადიანი პროექტი განახორციელეს – „რასტკივა ხევესურეთს“. ერთ-ერთი აქტივობა შატლის სკოლა-პანსიონთან დაკავშირება და მისი დახმარება იყო. მოსწავლეებმა თავისი ნაკეთობების გამოფენა-გაყიდვა მოაწყვეს, შემოსული თანხით პანსიონისთვის სასწავლო რესურსები შეიძინეს და აღრესატს გადასცეს კიდევც. სამწუხაროდ, პანსიონი დაინვა.

166-ე სკოლა გამოდის ინიციატივით და მოუწოდებს ყველას, სრულიად საქართველოს, თავისი წვლილი შეიტანოს შატლის

მოსილი პედაგოგების ამაგი და მათ ასე ტაქტიანად, მატერი-ალურად წელგამართულებმა დატოვეს სკოლები. კარგი ინიციატივია „ახალი სკოლის მოდელი“ ძირითადად რეგიონებს რომ

მოიცავს. შარშანდელ სასწავლო წელს მასში 50 სკოლა იყო ჩართული, წლეულს უკვე – 100-ია. ინიციატივა სკოლებში სწავლების თანამედროვე მიდგომისა და სტრატეგიების ადგილებზე ფასილიტაციით გაცნობას გულისხმობს, რაც მე-3 თაობის ეროვნული სასწავლო გეგმით გათვალისწინებული შედეგების მიღწევას უზრუნველყოფს.

განათლების სამინისტროს „ეროვნული სკოლის“ პროექტის ფარგლებში, დამწყებ და პრაქტიკოს მასწავლებლებს კვალიფიკაციის ამაღლებისა და სასერთიფიკატო გამოცდების უფრო მარტივად ჩაბარების შეს-

აძლებლობა ეძლევათ, რათა ადვილად დასაქმდნენ სკოლებში.

სამინისტრომ აქტიური ნაბიჯი გადადგა დეცენტრალიზებისკენ. სკოლებს მეტი თავისუფლება ენიჭება, რაც ძალზე კარგია.“

არის ხოლმე, გრძნობ, ნათვამზე მეტი სათქმელი დამრჩაო. ახლაც სწორედ ეს შეგრძნება დამეუფლა, რადგან 166-ე საჯარო სკოლის მიერ გაცეული მუშაობა გაცილებით ტევადი და მრავალმხრივია, ვიდრე ამ წერილში წარმოჩინდა, მაგრამ უმთავრესი, ვგონებ, ითქვა: სკოლის ღირსეული, მეგობრული კოლექტივი, რომლის ყოველ წევრს გასიგრძეგანებული აქვს დიდი მისია – სამშობლოსათვის ზნეკეთილი, მცოდნე თაობების აღზრდა, სრული შემართებით იღვნის საამისოდ და ყოველწლიურად აღწევს კიდევც დასახულ მიზანს.

კონსტანტინე გურგენიძე

მამარჯობა 90-ე ბაბა-ბაღელებო!

ლაბაზად ბატარებული დღეები დაუპირწყარია

და სანყობის ორი ოთახი, შეილება კედლები, დაიგო იატაკი, შეიცვალა შემოსასვლელი კარი, გაკეთდა პანდუსი, შეიღესა და შეიღესა გალავანი. დიდუბის რაიონის გამგეობამ კი ეზოში ასფალტი დააგო. წლის ბოლომდე, სააგენტოს ახალი მოთხოვნის შესაბამისად, ავეჯის შეცვლა, ეზოში კი ატრაქციონებისა და კაუჩუკის საფარის მოწყობა იგეგმება. ქალბატონი ლია მიდელაშვილი და მეოთხე წელია, რაც მისი ხელმძღვანელობით, ბავშვებისათვის შესაბამისი სივრცე-გარემოა შექმნილი. ბათუმის ქუჩაზე, ეს საბავშვო ბაღი 8 ათეულ წელზე მეტს ითვლის და ამ ხანგრძლივი დროის მანძილზე, მუდმივად ხელის შევლებას საჭიროებს. ახალი სასწავლო წლისთვის ჩატარებული სამუშაოებითა და განახლებული ინფრასტრუქტურით კი მართლაც გაოცდებით: ბაბა-ბაღების მართვის სააგენტოს ძალისხმევით, გარემონტდა 5 ჯგუფი, დერეფნები

სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებების საგანმანათლებლო პროგრამების კოორდინატორებმა წელს გადამზადება გაიარეს, სერთიფიცირებულნი კი აღმზრდელი-პედაგოგებს ტრენინგებს უტარებენ. ადრეული და სკოლამდელი აღზრდისა და განათლების სახელმწიფო სტანდარტების შესაბამისად, წარმატებით უძლებვა სასწავლო-სააღმზრდელი პროცესს **ეკატერინე შოვნაძე:** სკოლამდელ დაწესებულებაში

ცეცებს, სადაც მათი დახმარება საჭირო; სპეციალური საჭიროებების ბავშვებთან მუშაობს სპეც. პედაგოგი **ნათია შაჷქიძე:** ბაღში 7 ჯგუფში 275 აღსაზრდელია, აქედან 2 მზაობის ჯგუფია და წელს პირველად გაიხსნა ბაგის ჯგუფი. სპეციალური პროგრამების მიხედვით მიმდინარეობს სწავლების პროცესი ჯგუფებში, სადაც აღმზრდელი: **ნათია ნუგზარიშვილი, მაია მუშუქიანი, ასმათ ასანიძე, ეკატერინე ლომოური, ნინო ინაური, ეკატერინე ზაქარაშვილი, გიული მიქაძე, თამარ ხარატიშვილი** და **მედი ოჩიკიძე** – ცენტრებში სხვადასხვა აქტივობებს ატარებენ.

თვალსაწირობებითა და სათამაშოებით გაჯერებულ ჯგუფებში თითოეულ პატარაზე ზრუნავენ აღმზრდელის თანამეგნეები: **თამარ ლომიძე, ეკატერინე ფოფხაძე, ნანა კალანდია, თეონა ნუგზარიშვილი, თამარ ანთაძე, რუსუდან ნუგზარიშვილი, ცილა ხარხელაური, თინათინ კალანდარიშვილი, ნინო ლობჯანიძე, ჟორჯეტა მიქელაძე, თეა მურცხველაძე, თეონა სიჭინავა;** ლამაზად გაფორმებულ დარბა-

ზში ჩატარებული ყველა აქტივობისა თუ ღონისძიების სულისჩამდგმელები არიან მუსიკისა და ცეკვის პედაგოგები – **თამარ ურუშაძე** და **მარიკა ბიჭიკაშვილი;** კეთილმოწყობილ სამზარეულოში ბევრი საჭირო ნივთი და დანადგარი შეიცვალა, დაიდგა ელექტრო ქურები, გამოიცვალა ჭურჭლის სარეცხი დანადგარები, სანიტარულ-ჰიგიენური ნორმები დაცულია. პატარების ჯანმრთელობაზე ზრუნავს ჯანმრთელობისა და ჰიგიენური უზრუნველყოფის კოორდინატორი **ფიროზი მინდაძე.** მუდმივად ხორციელდება მონიტორინგი სამზარეულოში, სადაც მზარეულები: **ვიოლა დოჭვირი, მადლენა ჯენდემიანი** და **ნონა ჩოხელი** უგემრიელეს კერძებს ამზადებენ;

ბაღის მოვლა-პატრონობასა და სისუფთავებზე ზრუნავს ტექნიკური პერსონალი: **სოფიო დევიძე, ნონა ბურაშვილი, ენძელა ბერუაშვილი, შორენა კაპანაძე, რუსუდან ზალაშვილი, ლენა კოსტევილი, ზინა ფოფხაძე, თამარ კაპანაძე, ლალი შირიმიანიცი, ალექსანდრე ქვილითაია, დავით ცუცქერიძე, ლერი სოფრომაძე.**

წლის მანძილზე, ბევრი საინტერესო აქტივობა და თემატური ღონისძიება იგეგმება. ოქტომბრის ბოლოს, ყველა ჯგუფში, შემოდგომის გაცილებით ფესტივალი გაიმართება და პატარებს ლამაზი დღეები ელოდებათ.

ნათია გუგუნავა

სადაც მწვანე ნარგავები, ყვავილები, მცენარეები დაიარგება.

მომავალი თაობის აღზრდაში თავისი წვლილი შეაქვს კოლექტივის თითოეულ წევრს – დირექტორის მოადგილე **დიანა ბასილაიას,** სამეურნეო ნაწილის კოორდინატორ მარგო ნამორაძეს და საქმისმწარმოებელ **ქეთო კორტავას.**

აუცილებელია, რომ განვითარდეს სკოლისათვის მოსამზადებელი უნარები, რომელსაც წელ-წელა ვნერგავთ. სიახლეა, ის რომ გავვითობიექტურ დაკვირვებაზე, ბავშვის საჭიროებებს ვაკვირდებით ინდივიდუალურად, ვგვამავთ აქტივობებს, შეგვაქვს სიახლეები და ვცდილობთ სკოლაში მომზადებულები გავუშვათ. ეტაპობრივად ვავითარებთ ამ ხარისხის სტანდარტს.

ბაღში ფუნქციონირებს მულტიდისციპლინარული გუნდი – ფსიქოლოგი **სათუნა ბერიაშვილი** ჩართულია ჯგუფებში, აღმზრდელს ეხმარება ობიექტურ დაკვირვებაში, გეგმების შედგენასა და აქტივობების დაგეგმვაში; ლოგოპედიტი – **ნინო ფუტყარაძე** და **დალი ფუტყარაძე** მცირე ჯგუფებში მუშაობენ, აკვირდებიან იმ პრო-

„ბარაკონი“ სანაქებოდ ასრულებს თავის დანიშნულებას

ერთ ქართულ ზღაპარს შეგახსენებთ: მემკვიდრე უფლისწულს თავდავინყებით შეუყვარდა გლეხის თვალწარმტაცი ასული და ხელი სთხოვა. გოგომ ჰკითხა, რამე ხელობა თუ იციო. რა ხელობა, რის ხელობა, შეიცხადა ვაჟმა, მეფე ვიქნებიო. ეგ ხელობა არ არის. ისწავლე რამე ხელობა და გამოგყვებიო, დაუდო პირობა გოგომ. მეტი რა ჩარა იყო? 6 თვეში ისწავლა მეფისწულმა საარაკო სიღამაზის ხალიჩების ქსოვა და იფსკვენეს გვირგვინი. გამეფებული ვაჟი ავაზაკებს ჩაუფარდათ ხელში. როგორ მიენვდინა ხმა სასახლისთვის? ავაზაკებს უთხრა, ისეთ ხალიჩას მოვქსოვ, მხოლოდ მეფე თუ იყიდის; არ მომკლათ, ასეთ ხალიჩებს მოვქსოვ და საარაკოდ გაგამდიდრებთო. წამოეგნენ ანკესზე ავაზაკები და ხალიჩა დედოფალს მიართვეს. მისთვის იცნო ქმრის ნახელავი და ისხნა მეფე. ხელობა რომ არა გცოდნოდა, მეფობა რას გიშველიდაო? გაპკრა კბილი გათავისუფლებულ ხელმწიფეს დედოფალმა.

უშუალოდ ქმნიდა, აშენებდა, ჩარხთან თუ დაზვასთან იდგა. ამ სისტემას დანგრევა კი – არა, დახვეწა, თანადროულობაზე მორგება სჭირდებოდა.

ახალ შედარებით გამოსწორდა ვითარება, არის პროფესიონალური კოლეჯები. ერთი

კარგი ხელოსანი ოდითგანვე დაფასებული იყო. შორს გავარდებოდა ხოლმე მისი სახელი. სიტყვა ხელოვანი სწორედ ხელოსნისგან უნდა იყოს ნაწარმოები და რამდენი უბრალო საყოფაცხოვრებო მნიშვნელობის ნივთი გვინახავს ისეთი ოსტატობით დამზადებული, რომ სწორედ ხელოვნების ნიმუში გახლდათ?!

კვალიფიციური კადრების აღზრდა ნებისმიერი სახელმწიფოსთვის პრიორიტეტულია. ჩვენ კი რა ვქენით? ძირფესვიანად მოვთხარეთ პროფესიულ-ტექნიკური განათლების სისტემა. დიახ, ძალზე „გაბერილი“ იყო; დიახ, ფულიც ბლომად კეთდებოდა; დიახ, ფორმალურადაა ჭარბობდა, მაგრამ საქმეც კეთდებოდა. კარგი საქმე – ქვეყნისთვის დაბალი და საშუალო რგოლების სპეციალისტები მზადდებოდნენ. ისინი, ვინც

ასეთთაგანი „ბარაკონია“ (დირექტორები, ბატონი: გიორგი ფოფხაძე და რამაზ გიორგობიანი). იგი 1992 წელს დაარსდა და მას შემდეგ ამზადებს სააფთიაქო ფარმაციის, საექთნო და საოფისე საქმის, კომპიუტერული ინფორმატიკის (ინფორმატიკის ტექნოლოგია) სპეციალისტებს, ბაგა-ბაღის აღმზრდელ პედაგოგებს.

კოლეჯს ხელშეწყობდა აქვს გაფორმებული „ავერსთან“, ათამდე საავადმყოფოსთან, კლინიკასთან, სამედიცინო ცენტრთან, ბაგა-ბაღებთან. სასწავლებელში შექმნილ ცოდნას, რაშიც ძალზე უწყობთ ხელს სათანადოდ აღჭურვილი კლას-კაბინეტები და ლაბორატორიები, გამოცდილი, მონდომებული პედაგოგთა შემოქმედებითი შრომა, სტუდენტები ამ დანესებულებებში პრაქტი-

კულად იღრმავებენ, ხეწენ და თითქმის დაუჯერებელი: საექთნო საქმის, ფარმაციისა და ბაგა-ბაღების აღმზრდელ პედაგოგთა სპეციალობებით კურსდამთავრებულნი თითქმის... 100%-ით საქმდებიან. ასეთ ვითარებაში, როცა ქვეყანა ლამის კოლაფსშია, როცა სამუშაო ადგილების უდიდესი დეფიციტია თითქმის 100%-ით დასაქმება მართლაც სასწაულის ტოლფასია. ამ სასწაულის შემოქმედი კი „ბარაკონის“ მცოდნე, გამოცდილი, საქმის ერთგული პედაგოგთა კოლექტივია. პროფესიული მასწავლებლები: ნინო კაკაბაძე, მადონა კაპანაძე, ვალიდა გაბრიჭიძე, ეკა ქებურია, მათა დუნდუა, ანა კვიციანიძე, მარიამ რაზმაძე, ანა ალადაშვილი, ნუგზარ ჩადუნელი, ზვიად მამნიანი, დიანა

კოლეჯი სამედიცინო პროფილსაცა და – „სისხლის ყვილიც“. წლების მანძილზე იყო საბჭოთა კავშირში გენეტიკა ცრუ, ფაშისტურ მეცნიერებად მიჩნეული. მერე კი ამ დარგში მაჩანჩალები აღმოვჩნდით.

ბატონ გიორგისაც „უყვილა ციისას, როგორ დონეზე უნდა ამზადებდეს სტუდენტებს, რომ დასაქმების ასეთი მაჩვენებელი გქონდეს?!

შემოქმედებითად, კოლეჯი უფრო მუშაობენ პედაგოგ-ქტივთან და ყმანვილებთან განათლების დარგის გამოცდილი მუშაკი, დირექტორის მიადგილი, ქალბატონი ნინო ბოკერია და ხარისხის მართვის სამსახურის უფროსი ნინო ხაჩიძე. მან აქ დაიწყო შრომითი საქმიანობა და, დირექტორის თქმით, ძალზე პერსპექტიული, მზარდი კადრია.

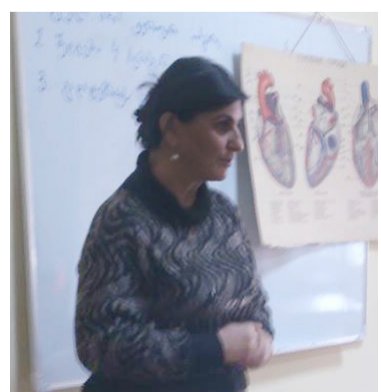
სახელმწიფომ კერძო კოლეჯებსაც მიაქცია ყურადღება – ნაწილობრივ აფინანსებს მათ. სახელდობრ, „ბარაკონში“ ფარმაციისა და ინფორმატიკის ტექნოლოგია ფინანსდება. არის ფასიანი და უფასო სწავლება. თუ აბიტურიენტი მისაღებ გამოცდებში სათანადო ქულებს დააგროვებს და გრანტს მიიღებს, მისთვის სწავლა უფასოა.

კერძო კოლეჯების ასოციაცია ხანგამოშვებით მართავს სხვადასხვა ღონისძიებას, კონკურსს სპეციალობების მიხედვით და, ვგონებ, ცხადია, რომ ბარაკონელები მუდმივად მონიწიანაა შორის არიან.

მომზადება-გადამზადების პროგრამის შესატყვისად, კოლეჯი სოციალურად დაუცველებსა და უშუქვერებსაც ემსახურება. იმავე პროგრამით ასწავლიან პრობაციონერებსაც. რაოდენი მაღლია ეს. მით უფრო, რომ კოლეჯი ყველა ჩამოთვლილი ჯგუფის წარმომადგენელთა დასაქმებამდე აქტიურად არის ჩართული.

ერთ საგაზეთო წერილში ძნელია „ბარაკონის“ მრავალმხრივი მუშაობის სრულად წარმოჩენა, მაგრამ უმთავრესი, ვგონებ, ითქვა – კოლეჯი სანაქებოდ ასრულებს თავის დანიშნულებას – კვალიფიციურ კადრებს ზრდის.

კოტე სარალიძე

117-ე სკოლა: განსაზღვრელი ხარისხია!

სტანისლავის თქმით, თეატრი საგარდერობოდან იწყება.

სკოლა კი საიდან იწყება? მასწავლებლიდან და მასწავლებლებითვე მთავრდება. არა აქვს მნიშვნელობა, დირექტორია თუ – მოადგილე. ისინიც, უპირველესად, მასწავლებლები არიან და სადაც გასიგრძელებული აქვთ, რომ მასწავლებლობა ყველაზე დიდი თანამდებობა, სულიერი მდგომარეობა, როცა მრწამსი, შინაგანი ძალისხმევა გიხმობს დიდი მისიის – სამშობლოსათვის მცოდნე, ზნეობრივად მდგრადი თაობების აღსაზრდელად, იქ ეს მისია სრულდება კიდევ.

სამისოდ პედაგოგთა მონოღება, მონდომება, ცოდნა და გამოცდილება ისე უნდა წარიმართოს, დალაგდეს, როგორც მდინარის დელტა, ყოველი ტოტი თავის კალაპოტში რომ მიედინება, ბოლოს კი ერთიან, ძალუმ ნაკადად განაგრძობს სვლას. ანუ, ყოველი პედაგოგის ინდივიდუალური ძალისხმევა, ჯამში, მოსწავლეთა სწავლა-აღზრდის ხარისხის, მათი ჰარმონიულ პიროვნებად ჩამოყალიბებისკენ იყოს მიმართული.

სწორედ ასე მუშაობს, ასე ესათუება ყმანვილებს 117-ე საჯარო სკოლის 84-ვე მასწავლებელი, რომელთაგან ერთი – **ლია გორგაძე** (მათემატიკა) – ნამყვანი; 73 – უფროსი და 10

სპეციალისტის ნიჭს, უნარს და შემართებას. და კარგია, რომ იმჯერად დაინახეს, დააფასეს და დაანინაურეს ახალგაზრდა სპეციალისტი. მერე 124-ე სკოლაში ასწავლიდა ფიზიკას და სამეურვეო საბჭოს თავმჯდომარეც იყო. 2009 წლიდან 117-ე სკოლაშია ფიზიკის მასწავლებლად და

დირექტორის მოადგილედ. 2014 წლიდან დირექტორია.

ანუ, ქალბატონმა მაიამ სკოლის ყველა საფეხური გაიარა. შიგნიდან იცის სკოლა, უწყის, რა უჭირს და რა უღბის მასწავლებელს. ამიტომ იგი არაოღენ „კაპიტნის ხიდურიდან“ ხელმძღვანელობს კოლეგებს, არამედ ერთ-ერთ მათგანად მი-

გამოიხატება. ყოველივე ამის ძირთაძირი კი ბავშვების დიდი სიყვარულია.

დირექტორს მხარში უდგანან, კოლეგებთან გააზრებულად და მიზანმიმართულად მუშაობენ პირველი მოადგილე, ქალბატონი **ლია გორგაძე** და მოადგილე,

ჯგუფებში შემავალი საგნების სწავლების კოორდინირება; ინტეგრირებული და თავისუფალი გაკვეთილების ჩატარება; პედაგოგთა პროფესიული სრულყოფის გზების დასახვა; წარმატებების წინაპირობების განსაზღვრა და პრობლემების გადაჭრის გზების დასახვა.

ხდება ასე: რომელიმე მოვლენა ან ფაქტი თავიდან უარყოფითად განგანყობს, მაგრამ, თუ ბარის პირს ღრმად ჩაკრავ, გაიზრებ მოვლენასა თუ ფაქტს, უარყოფითი მყისვე დადებითად გარდაიქმნება.

დავაკონკრეტოთ: შარშან სკოლას 3 ვერცხლის მედალოსანი ჰყავდა. ოქროსი – არა. რატომ? იმიტომ, რომ ოქროს მედალი, მართლაც „ოქროსი“ უნდა იყოს – მოსწავლის ცოდნა სრულად უნდა შეესატყვისებოდეს მედლის ხარისხს. სკოლისთვის უმთავრესი სწორედ ხარისხია და არა – რაოდენობა! ფორმალობა, უპასუხისმგებლობა ყველა დარგში დამლუპველია, მაგრამ ყველაზე მეტად დამანგრეველი განათლების სისტემაშია, რადგან, სხვა ყველაფერთან ერთად, ყმანვილების ფსიქიკაზე მოქმედებს ძალზე უარყოფითად – მათ ხომ კარგად უწყინან, თანაკლასელთაგან ვის არ ცოდნა აქვს, ხომ უმალ ხვდები-

ფარგლებში X³ კლასის მოსწავლეებს **თათია ასლანიშვილსა** და **ნინო ონიანს** ლეპტოპები. დაიმსახურეს!

სკოლის წარმატების პირუთენელი დასტური თუნდაც ისაა, რომ ექვსი პარალელური I კლასი ჰყავთ 152 მოსწავლით და მსურველი კიდევ ბევრი იყო და ისიც, რომ 1400 აღსაზრდელზე გათვლილ სკოლაში 1500-ზე მეტი მოსწავლეა.

წლეულს სამი ახალი პედაგოგი მიიღეს: **ხათუნა შათირიშვილი** (ბიოლოგია), **თათია ნავროზაშვილი** (მე და საზოგადოება) და **რიტა მარმარაშვილი** (სახვითი ხელოვნება).

სახელმწიფო ჯილდოთი წავიდნენ სკოლიდან ღვანლმოსილი პედაგოგები, ვისაც ათწლეულების მანძილზე მრავალი თაობა აღზრდია, ვისთვისაც მასწავლებლობა შინაგანი მრწამსი, მთელი სიცოცხლე იყო. ქალბატონები: **იამზე ჭიეშვილი** (ბიოლოგია), **ციური შპეტიშვილი** (დანყებითი განათლება), **თინა ნიკლაური** (რუსული ენა და ლიტერატურა), **მანანა ბუჯიაშვილი** (ფიზიკური კულტურა და სპორტი).

ახალგაზრდებს დაუთმო ადგილი ქართული ენისა და ლიტერატურის დამსახურებულმა მასწავლებელმა, ქალბატონმა

პრაქტიკოსი პედაგოგია. 4 მასწავლებელი გარდაკვირების შედეგებს ელის სტატუსის ასამაღლებლად.

სათანადო ხელმძღვანელობის გარეშე, პედაგოგების გარჯის მარგი ქმედების კოეფიციენტი განუვლ შრომაზე ნაკლები იქნებოდა. მაგრამ სკოლას სათავეში განათლების დარგის გამობრძმედილი მუშაკი, ქალბატონი **მაია მეტონიძე** უდგას. მან 1988 წელს დაამთავრა დედაუნივერსიტეტის ფიზიკის ფაკულტეტი და იმავე წელს დაიწყო მუშაობა 163-ე საშუალო სკოლაში ფიზიკის მასწავლებლად. შემდეგ 83-ე სკოლაში ასწავლიდა ფიზიკა-მათემატიკას და დირექტორის მოადგილედ გახლდათ. ჩვენში იმვითათ, მაგრამ მაინც ხდებოდა, როცა, ვინც ჯერ არს, დაინახავდა და დააფასებდა კიდევ ახალგაზრდა

ინჩევს თავს, ვისაც მათზე მეტი პასუხისმგებლობა აკისრია. ასეთია მისი მრწამსი, ცხოვრებისეული კრედო, რაც სიახლეების მუდმივ ძიებაში, პასუხისმგებლობის ძირეულად გასიგრძელებასა და კოლეგიალობაში

ქალბატონი **მარინე ბერაძე**.

მოვალეობის სრული შეგნებით, საქმის ცოდნით თანამშრომლობს დირექციასთან სამეურვეო საბჭოს თავმჯდომარე, ქალბატონი **ბაბილინა თანდარაშვილი**.

გამართულად, შემოქმედები-

თად და ურთიერთშეთანხმებულად მუშაობს ყველა საგნობრივი კათედრა. ეს პროცესი ყველა პედაგოგს მოიცავს. შემუშავდა და ხორციელდება საქმიანობის პრიორიტეტული მიმართულებები. სახელდობრ: საგნობრივ

ან სიყალბესა და დაუმსახურებლობას. ამიტომ სკოლის დიდებული პრინციპია და ყველგან მხოლოდ ასე უნდა იყოს, დაიმსახურე? ინებე! აგერ, ჩემი სტუმრობისას გადაეცათ პროგრამის „ჩემი პირველი კომპიუტერი“

ნათელა ჯიოშვილი. ქართულ კლასიკურ მწერლობაზე ზრდიდა, სამშობლოს, მოყვასის სიყვარულს უნერგავდა იგი აღსაზრდელებს, ილიასეული რა ენა წახდეს, ერიც დაეცესო შთააგონებდა მათ და ასეულობით მცოდნე, სამშობლოს მოყვარული ყმანვილი აღზარდა.

სკოლამ ღირსეულად დააფასა ღვანლმოსილთა ამაგი, ღირსი პატივი მიაგო მათ. „ახალწვეულები“ კი, გვეჯერა, მალე შეერწყმიან 117-ე სკოლის შემოქმედებით, მეგობრულ კოლექტივს და აუცილებლად იტყვიან სათქმელს მომავალი თაობების აღზრდის რთულსა და საპატიო საქმეში, მასწავლებლობა რომ ჰქვია.

22-ე სკოლა - მოწინავეთა ავანგარდში

სამეს სიყვარულით შექიდაბულნი

ეს სკოლა ყოველთვის მონივრულად იყო დედაქალაქში. არც აქვს უფლება სიმალღებების დათმობისა, რადგანაც მსოფლიო რანგის ფსიქოლოგისა და პედაგოგის დიმიტრი უზნაძის სახელს ატარებს. ამას თამამდ ვაცხადებთ იმიტომ, რომ აქ ძლიერი და საქმეზე შეყვარებული პროფესიონალები მოღვაწეობენ. ადმინისტრაციული ბირთვი შემოქმედი დირექტორის რუსუდან ზედაძიძის, მოადგილე მარინა თითბერიძის, სამეურვეო საბჭოს თავმჯდომარე მშობლები თამარ ლალიძის და სხვა მუშაკების თაოსნობით განათლების სამინისტროს ინიციატივების რეალიზებას გეგმობენ. რა გაკეთდა ამისთვის და რის გაკეთებას აპირებენ? ამაზე მოკლედ ვიმსჯელებთ. ბოლოს კი დირექტორის კომენტარებსაც გავცნობთ.

სახელმწიფო ვილდოზე განცხადება გააკეთა და სკოლიდან წავიდა 14 პენსიონერი პედაგოგი, სკოლის დირექციამ და პედაგოგებმა ღირსეული გაცილება მოუწყვეს ღვანდომოსილ და ამაგდარ პედაგოგებს. დასაქმდნენ კონკურსში გამარჯვებული პედაგოგები: ქართული ენა და ლიტერატურა - ფისო ადვიშვილი, სპორტი - ამირან სვანიძე, მათემატიკა - თამარ გოგოჭური, ფიზიკა - ნინო აბესაძე.

სტატუსი აიმაღლეს: ნესტან კუპრაძემ, გახდა მენტორი, ხოლო მაია ბერიძეს, სათუნა ჩიტიშვილს და მაყვალა ალელიშვილს ნამყვანების სტატუსი მიენიჭათ: მარია რეზიაშვილი, მაგდა დოჭვირი და თამარ ახობაძე გახდნენ უფროსი მასწავლებლები. ვულოცავთ მათ უფრო მაღალ საფეხურზე ასვლას და ხელფასის გაზრდას.
ნელს სკოლაში გაიხსნა სამი პირველი კლასი. მოსწავლეებს დაურიგდათ იაკობ გოგებაშვილის „დედა ენა“ შარშან სკოლა დაამთავრა 105 მოსწავლემ. გაიცა 14 მე-

რომაულ ჭიდაობაში. ეს არის ოდენ ძუნწი ჩამონათვალი გაკეთებული საქმისა, წარმატებისა, რომელსაც სანდოობის კუთხით, როგორც იტყვიან, წყალი არ გაუვა.
ხოლო მოსწავლეთა ჩართულობისა და აქტივობის სფეროებში (ტურები, კონკურსები, სასწავლო-შემეცნებითი ოლიმპიადები) მიღწეული წარმატებები იმდენია, აქ ვერ ჩამოთვლით. ახლა კი გაგაცნობთ დირექტორის მოკლე კომენტარებს სამომავლო გეგმებზე. მანამდე კი დირექტორის ლამაზ პედაგოგიურ ბიოგრაფიაზე ორიოდ სი-

ალი. აქედან 8 ოქრო და 6 ვერცხლის მედლები. პერსონალური კომპიუტერი გადაეცა 4 მოსწავლეს. ხომ შთაბეჭედავი შედეგებია?
სკოლაში ფუნქციონირებს სხვადასხვა შემოქმედებითი წრეები, ცეკვის სტუდია,ჭადრაკი,კარატე,კალათბურთი, სპორტის პედაგოგი ამირან სვანიძე გახდა მსოფლიოს ჩემპიონი ვეტერანებს შორის ბერძნულ-

ტყვით მოგახსენებთ: დედაუნ-ვერსიტეტის აღზრდილმა ფიზიკა-მათემატიკის ჩინებულმა სპეციალისტმა 178-ე, 179-ე, 56-ე საჯარო სკოლებში წარმატებით იღვანა რიგითი პედაგოგიდან დირექტორამდე.
რუსუდან ზედაძიძე: 22-ე საჯარო სკოლისათვის განმსაზღვრელია ის ფაქტორი, რომ სკოლა ატარებს გამოჩენილი ქართველი ფსიქოლოგის დიმი-

ტრი უზნაძის სახელს და მისი საქმიანობა მიზნად ისახავს დიდი მეცნიერის პედაგოგიურ-ფსიქოლოგიური შეხედულებების მოდერნიზაციას, სკოლის პედაგოგიურ პრაქტიკაში დიმიტრი უზნაძისეული „აქტიური პროცესების ჩამოყალიბების იდეის“ დანერგვას, რადგან მოსწავლე უნდა იყოს არა ცოდნის პასიური დამგროვებელი, არამედ სასწავლო პროცესის აქტიური მონაწილე.

ძლებლობების სრულად გამოვლენა, მოსწავლეთა სწავლა-აღზრდის პროცესში მაქსიმალურად ჩაერთოთ საზოგადოება.

სკოლა მუშაობს რათა უზრუნველყოს უსაფრთხო და მრავლისმომცემი გარემო, საგანმანათლებლო გამოცდილება, რითაც ყოველ მოსწავლეს ექნება საშუალება მიაღწიოს ეროვნული სტანდარტებით გათვალისწინებულ შედეგებს, გაიზარდოს აქტიური, ცხოვრებისეული პოზიციის მქონე, თავისუფალ შემოქმედებით მოქალაქედ, რომელსაც აქვს უნარი მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანოს 21-ე საუკუნის გლობალურ საზოგადოებაში.
ვცდილობთ მოსწავლეებს გავუზრინოთ მათივე სწავლა-აღზრდის პროცესში თანამონაწილეობის განცდა; სკოლაში შევქმნათ დემოკრატიული გარემო, მივალნიოთ შრომისა და სწავლის მაღალ მოტივაციას. დავარწმუნოთ მშობლები, რომ მხოლოდ მათი აქტიური მონაწილეობით შეიძლება მაღალი შედეგების მიღწევა და მოსწავლეთა შესა-

მეცნიერების, კულტურისა და საპორტის სამინისტროს ახალი ინიციატივებს. სამინისტრო მომავალი სასწავლო წლიდან გეგმავს სკოლის კომპლექსურ შეფასებას, რომელიც სუთი კომპონენტს მოიცავს: სწავლა-სწავლების პროცესი, დისციპლინა, ადამიანური რესურსი, ფინანსური რესურსი და მატერიალურ-ტექნიკური ბაზა. ჩვენი მუშაობა სწორედ ამ მიმართულებით მიმდინარეობს. რათა მივიღოთ საუკეთესო შეფასება.
მიღწეული შედეგი კი უნდა იყოს პროგრესზე ორიენტირებული.

სკოლაში გაიხსნა და წარმატებით ფუნქციონირებს სსსმ მოსწავლეებისათვის აუტისტური სპექტრის ინტეგრირებული კლასი. აქ 7 მოსწავლე სწავლობს. მათ ემსახურება სამი სპეც პედაგოგი, საგნის პედაგოგი და ფსიქოლოგი.
გვჯერა, ეს პრობლემა-განაცხადი წარმატებით განხორციელდება, რადგანაც ვიცით, რომ დირექტორისა და პედაგოგების სიტყვა და საქმე ერთია.

შორის კინდელი

ბავშვთა გზის რაიონის 132-ე საჯარო სკოლა

შეუქლიათ იაბაყონ მიღწევებით

დღეს თამარ მაჭარაშვილს და მის კოლეგებს შეუძლიათ თავი მოიხონონ გაკეთებული საქმეებით. მთავარი ისაა, რომ აქტიურად უწყობენ ფეხს სიახლეებს, რეფორმებს, სამინისტროს ახალ ინიციატივებს და პრიორიტეტებს.
დირექტორს ძლიერ პედაგოგებთან ერთად მხარს უმშვენივრად ასევე გამოცდილი, შემოქმედი მოადგილე ეკატერინე დათუკიშვილი, სამეურვეო საბჭოს თავმჯდომარე ეკატერინე ჩუპოვსკაია და პროფესიონალი პედაგოგები.
პედაგოგიური კადრები გაძლიერდა ახალმიღებული მასწავლებლებით, რომლებზეც დიდ იმედებს ვამყარებთ. ესენია: ანა თოდუა, ირმა ქართველიშვილი, ლანა ჩადუნელი, ნუგზარ ერისთავი, სოფიო კაკაჩია, ცირა ოთარაშვილი.

სტატუსამაღლებული პედაგოგებით ხომ უფრო განმტკიცდა სკოლა. მილოცვას იმსახურებენ: როზა მანასიანცი, ნათია კუჭაშვილი, ელიკო აბუაშვილი, ინგა ბოლქვაძე, ბელა გიორგაძე, ინგა ამირჯანოვა, ემმა ასტვაცატურიანი, კარინე ეგოიანი.
ნაყოფიერად მოღვაწეობენ საგნობრივი კათედრები და მათი ხელმძღვანელები: სახელმწიფო ენისა - თამარ მამაგულაშვილი, მათემატიკისა - მაია კახნიაშვილი, საბუნებისმეტყველო მეცნიერებებისა - მადონა სარალიძე, საზოგადოებრივი მეცნიერებებისა - ვალენტინა ასრახაძე, დანყებითი კლასებისა - თეა ქარდავა, სპორტისა და ესთეტიკური მეცნიერებებისა - ეკატერინე ჩუპოვსკაია, უცხო ენებისა - ზიტა შაგინიანი.
გაიხსნა 4 პირველი კლასი-სამი ქართული და 1 რუსული.

მიიღეს იაკობ გოგებაშვილის „დედა ენა“, რამაც დიდი აღფრთოვანება გამოიწვია.
ეროვნულ სასწავლო ოლიმპიადის ინგლისურ ენაში გამარჯვებულია ანა კავლელაშვილი 12-ე კლასის მოსწავლე - მასწავლებელი თამარ ჩიკოიძე.
პოპულარული სასწავლო-შემოქმედებითი წრეები: ქართული ხალხური ცეკვების წრის ხელმძღვანელია ოლა ზვადიშვილი, სპორტული სამეჯლისო ცეკვებისა - რეზო ბერიკაშვილი, კარატეს შემსწავლელ წრეს კი გიორგი მამისაშვილი ამეცადინებს.
სპორტული მიღწევათა ჩამონათვალი:

მანდატურები თეიმურაზ გაბისონია და მაია ირემაშვილი კი ზრუნავენ სკოლის უსაფრთხოებისათვის.

ლია ინკლუზიური განათლების ხელშეწყობის პროგრამა. ამ პროგრამის განხორციელების მიზნით ჩვენს სკოლაში შეიქმნა ინტეგრირებული კლასი აუტისტური სპექტრის მქონე მოსწავლეთათვის. ზოგადად სკოლა ემსახურება ოცდაათ სსსმ მოსწავლეს.

ეს, ყველა მიღწევა, შემოქმედი დირექტორისა და ძლიერი მასწავლებლების დამსახურებაა და წინ ფართო ასპარეზია. ახალ წარმატებებს გისურვებთ 132-ე სკოლელებო!

ფეხბურთში „კოკა-კოლას“ თასზე - მოპოვებულია მესამე და მეოთხე ადგილები გოგონებს და ვაჟებს შორის. (პედაგოგი გიორგი ფანცულაია, ინა ნარიყინა).
მაგიდის ჩოგბურთი წყვილებს შორის - მეორე ადგილი. პედაგოგები ინა ნარიყინა და გიორგი ფანცულაია.
კინგბოქსინგის-საერთაშორისო ტურნირში დაიკავეს მეორე ადგილი. პედაგოგია გიორგი ფანცულაია.
ბილიოთეკარი ასმიკ დონაკანიანი ბევრს მუშაობს მოსწავლეებში წიგნის კითხვის კულტურის ასამაღლებლად.

სამინისტროს ინიციატივებს შორის პრიორიტეტულ

შორის მიუხედავად

ბავშვების თვალაზში მოციმცობა სისარული

განათლებისა და შეფასების პროგრამა, სწავლისა და განვითარების სტანდარტები, მეტყველებისა და კომუნიკაციების უნარების ჩამოყალიბება, თამაშები და აქტივობები, უსაფრთხო და ჯანსაღი გარემოს შექმნა – ზედმიწევნით კარგად სრულდება თბილისის 54-ე ბაგა-ბაღში. მწვანე ნაძვარში ჩაფლული ვარდისფერი შენობა შორიდანვე თვალშისაცემია. ეზოში არის სათამაშო მოედანი, საქანალები, ფანჩატური, სასრი-

გარემონტდა ფასადი, მოიხატა კედლები, ფანჯრებზე გაკეთდა უსაფრთხოების ბადეები, დააყ-

აგირებას ახდენს კვამლზე და ძალიან საიმედოა, გაკეთდა, აგრეთვე, სავეაკუაციო მანათობლები, რომელთა მეშვეობითაც, სინათლის ჩაქრობის შემთხვევაში, შეიძლება გასასვლელი გზის მიმართულების დადგენა, გარემონტდა ჯგუფები, განსაკუთრებული საჭიროების მქონე ბავშვებისთვის ეზოში მოეწყო პანდუსი. ყველაზე სასიხარულო კი სააქტო და სპორტული დარბაზების რემონტის დასრულება იყო.

ელობისა და ჰიგიენური უზრუნველყოფის კოორდინატორები

ლილი ხარაზიშვილმა და ინგა კიკალიშვილმა წლის დასაწყისშივე შეიმუშავეს ჯგუფებთან მუშაობის გეგმა. განერილია ადრეული ასაკის აღზრდისა და განათლების, ახალი სტანდარტების მიხედვით მზაობის ჯგუფებში მუშაობისა და ახალი მიდგომებით სკოლისათვის მზადების გეგმა. გაიარეს ტრენინგები, აიღეს სერტიფიკატები და თავად ახდენენ აღმზრდელების გადამზადებას.

ალო, აინონა-დაინონა და მწვანე სცენა, რომელიც მათ სხვებისგან გამოარჩევთ. აქ, პატარები, მუსიკის თანხლებით, ძალიან მხიარულ აქტივობებს ატარებენ, რაც გარედანაც კარგად ჩანს და გამვლელებსაც სიამოვნებას ანიჭებთ. დირექტორი მეგი შამანაური პროფესიით გერმანისტია, პედაგოგიური მოღვაწეობა სკოლიდან დაიწყო, ამ ბაგა-ბაღში 2015 წლიდან მუშაობს, 2016 წლის აპრილიდან კი ხელმძღვანელ პოზიციაზეა. მან წარმატებით გაიარა ტრენინგები თემაზე – „მენეჯმენტის ზოგადი კურსი“, „ფინანსები არა ფინანსისტებისთვის“ და სერტიფიკატებიც გადაეცა. იმ უზარმაზარი სამუშაოს შედეგზე, რომელიც წლების მანძილზე აქ გაკეთდა, შენობაში შესვლისთანავე დარწმუნდებით. მონესრიგებულია მთლიანი ინფრასტრუქტურა,

ენეს სავეაკუაციო სახანძრო დეტექტორები, რომელიც რე-

მეოთხე წელია სამზარეულო ბლოკსა და პროდუქტს, საკვების გაცემისა და ჯგუფებში დასწრების პროცესს, სისუფთავეს, უსაფრთხოებას, მშობელთა ჩართულობას, დირექტორის მოადგ-

– ირმა ტორიაშვილი და ირინე ვეშაპიძე; სამეურნეო ნაწილის კოორდინატორები – ზაირა

მაქსიმალური შედეგის მისაღებად და იმისათვის, რომ საბავშვო ბაღის გარემო იყოს ინკლუზიური, ჩართული, მშვიდი და კარგი – ფსიქოლოგები ნინო ამირეჯიბი და ეთერ გვაჭაძე – აკვირდებიან, თუ როგორ ახერხებს აღმზრდელი ყველა ბავშვის ჩართვას იმ აქტივობებში, რისი რესურსიც აქვთ. მულტი გუნდი იკრიბება წელიწადში 3-ჯერ და ხდება პრობლემების განხილვა, ინდივიდუალური განვითარების ბარათების შედგენა, სადაც მითითებულია სტრატეგიები.

ლოგოპედი მარინა გვაჭაძორი წლის დასაწყისში ეცნობა ბავშვთა მდგომარეობას, ასაკობრივი ჩლიფინი და ზოგიერთი ბგერის გამოთქმის პრობლემა, შედარებით ადვილად გამოსწორდება. მეტყველების დარღვევის რთული ფორმების შემთხვევაში კი ხდება ალსაზრდელების გადამისამართება

ილე თამარ კიკნაძე აკონტროლებს და დირექტორთან ერთად პატარებისთვის თბილ და მონესრიგებულ გარემოს ქმნის. ასევე, თავისი საქმის საუკეთესო სპეციალისტები არიან: ჯანმრთ-

წულუკიანი და რუსუდან კახეთელიძე; საქმისმწარმოებლები – ეკატერინე მინაშვილი და მარი დოლაშვილი. საგანმანათლებლო პროგრამების კოორდინატორებმა

სპეციალისტებთან და რეკომენდაციების საფუძველზე იწყება მუშაობა.

ვარძელუა მე-9 გვ.

54-ე ბაბა-ბაღი უზნის მშენება და სიკეთეა

მერვე გვერდიდან ბავშვების თვალეზში მოციმციმე სიხარული

ბავშვთა რაოდენობიდან გამომდინარე, ბაღში 3 სპეც. პედაგოგია - თამარ ფარქოსაძე, ნინო ზედგინიძე და ნათია მამაცაშვილი. წლის დასაწყისში ხდება ბავშვებზე დაკვირვება, მშობლებთან შეხვედრა და მულტიმედია...

სასკოლო მზაობის ჯგუფებში: „ციყვები“- დოდო ქუთათელაძე (აღმზრდელი), ელმირა ორთოიძე (აღმზრდელის თანამშემე); „ციცინათელები“- თამარ ბუხნიკაშვილი, ლია ივანაშვილი (აღმზრდელელები), ლალი ლეკიაშვილი (თანამშემე); „მტრედები“- რუსუდან გიგაშვილი (აღმზრდელი), ქეთევან ლამბაშიძე (თანამშემე); „გვირილები“- თამილა ეძგვერაძე (აღმზრდელი), მაკა ფორჩხიძე და ნინო ქეთელაური (თანამშემელები).

ბავშვების სააზროვნო თუ სხვა უნარების განვითარებისათვის ხალისიან და მრავალფეროვან გარემოს ქმნიან აღმზრდელეები: მაია ნიქარიშვილი, ხათუნა გაბინაშვილი, მზია გოლოშვილი, ლელა ბუაძე, შორენა ლომიძე, მაია მამულაშვილი, ცირა ავაშენაშვილი, ლია სამხარაძე, ნანი კაპანაძე, თეა მექვაბიშვილი, მაია მახარაძე, ეთერ ჯამარჯაშვილი;

მოვლა-პატრონობას არ აკლებენ პატარებს აღმზრდელის თანამშემეები: ელდინო ნადიბაძე, რუსუდან დიდუბაშვილი, მაკა ჩომახაშვილი, ეკატერინე კვინიკაძე, ლია ნიკლაური, ქეთევან ბერიტაშვილი, ირმა ბერიტაშვილი, მადონა მერებაშვილი, თეა ჭელიძე, ციური ხვედელიძე, შორენა კოშაძე, ნანა ხატისკაცი, მაია ლურსმანაშვილი, მზია ვარდოსანიძე, მარიამ ფილაური,

შეიძინეს რამდენიმე მაცივარი, მწერებისგან დამცავი ბადეები, სამაცივრე თერმომეტრები, ცალკე მაცივრები კვერცხისა და რძის პროდუქტებისთვის,

შემოქმედებით აქტივობებში, ქმნიან ახალ მუსიკალურ ნომრებს. ეს ყველაფერი კი მუსიკისა და ცეკვის პედაგოგების - ქეთევან სომხიშვილის, ქეთევან გონცა-

გელაშვილი, შორენა ბინაძე, ციცილო ბერძენაძე, რაისა ქურდაძე, მაკა ცუხიშვილი, პავლე ლომიძე, მერაბ ქურდაძე, დავით საბაშვილი, იური დედარიანი, გრიგოლ

სარეცხის მანქანა სამრეცხაოსთვის, აქვთ ლია სტელაჟები; მზარეულები - თამარ კულაძე, მზია ჯანიკაშვილი, მადონა გიორგიძე და მარიამ ქურდაძე

ძის, ნათია ნიკლაურისა და ირინე მიროტაძის დამსახურებაცაა. დირექტორის ინიციატივით, შეიძინეს და დერეფანში დაამონტაჟეს ხმის გამაძლიერებელი,

გურგენიძე. 2019 წელს საჭადრაკო კლუბ ოლიმპიურ ჩემპიონში გლდანის რაიონის ბაღებს შორის 54-ე ბაბა-ბაღმა აიღო მეორე ადგილი; ასევე, წლიური ანგარიში წარუდგინეს მშობლებსა და კოლეგებს.

ერთი მათგანი დადის რეაბილიტაციის ცენტრებში და იქაური რეკომენდაციების საფუძველზე გრძელდება კომპლექსური მუშაობა. აქვთ რესურსოთახი, რომელიც მომარაგებულია ნებისყოფის გამოსაშუშავებელი შესაბამისი მასალით, სადაც სხვა ნივთებთან ერთად, შეიძლება იყოს მაგალითად, ქვიშა, ნინიბურა და სხვა.

მაია რომელაშვილი, გულნარა ბეჟუაშვილი;

ბავშვების შემეცნებითი უნარების განვითარების მიზნით მაღალ-ესთეტიკურ დონეზე ტარდება ზეიმები, საინტერესო ღონისძიებები. ყველას ვინ ჩამოთვლის. ეს ყველაფერი აქ მოთავსებულ ფოტოებზეა ასახული.

რაც შეეხება კვების ბლოკს - სამრეცხაოს ცოტაოდენი ფართის ხარჯზე მოხდა სამზარეულოს გადიდება, ძველი გაზქურები ჩაანაცვლეს ახლით,

პატარებს უგემრიელესი კერძებით უმასპინძლებიან. სურსათის უვნებლობისა და ბაბა-ბაღების მართვის სააგენტოების მხრიდან ხშირად ხორციელდება მონიტორინგი, მენიუ გამოკრულია ორივე ფლიგელში, მშობლებისთვის თვალსაჩინო ადგილას.

პატარები აქტიურად მონაწილეობენ ღონისძიებებში, გამოფენა-ფესტივალებში, როგორცაა, მაგალითად „პატარა ხელები“, სადაც მადლობის სიგელითაც დაჯილდოვდნენ,

რომლის საშუალებითაც ყოველ დღით, მუსიკის ფონზე იწყება აღსაზრდელთა ბაღში მიღება.

დაულალავი შრომის შედეგს ეზოში შესვლისთანავე იგრძნობთ, რაშიც საკუთარი წვლილი შეაქვს ტექნიკურ პერსონალს. ესენი არიან: მაია ბიჭიკაშვილი, ნარინე კალიანი, ნანული მოძმანაშვილი, ნანა ჩახიძე, ლიანა წერეთელი, მარეხ ჭოველიძე, მარიამ გედევანიშვილი, ლია ოდიშელიძე, ნელი ჯულაყიძე, თამარ დოხნაძე, ინგა აკოფიანი, მაია ტაბატაძე, ცილა

როგორც მეგი შამანაურმა აღნიშნა, მისთვის პრიორიტეტი ინფრასტრუქტურა, უსაფრთხო გარემო და მუშაობის შინაარსობრივი მხარეა. დირექტორი ყოველწლიურად, ცდილობს რაიმე ახალი დაახვედროს ბავშვებს. „თუ ბავშვის თვალეზში ვიგრძენი სიხარული, ესე იგი მივალნიე იმას, რაც ჩავიფიქრე. განსაკუთრებულად მინდა ხოლმე აღვნიშნო სასწავლო წლის დაწყების პირველი დღე და არც წლევანდელი წელი იყო ამ მხრივ გამონაკლისი. მოვიწვიეთ ზღაპრის გმირები და მხიარული ღონისძიება მოვანწყვეთ. სამომავლოდ, მინდა ბევრი ლამაზი პროექტისა და აქტივობის განხორციელება, რაშიც სააგენტოს მხრიდან მუდმივი მხარდაჭერა გვაქვს.“ ამ მიზნის წარმატებით განხორციელებას ვუსურვებთ.

ნათია გურგენიძე

„კვეტარის ასული“ - ხათუნა თედიაშვილი

დაიბადა კახეთში, ახმეტის რაიონში, ილტოს ხეობაში, ისტორიულ ციხე-ქალაქ კვეტარასთან ახლოს. სწორედ, მშობლიური მინა-წყლის სიყვარულიდან მომდინარეობს მისი ფსევდონიმი - „კვეტარის ასული“.

წერა ადრეულ ასაკში დაიწყო... მისი შემოქმედება მრავალფეროვანია, თუმცა, მასში მანაც სჭარბობს პატრიოტული და ისტორიული ლექსები. „ავბედიანი 90-იანი წლებიდან, გარკვეული მიზეზების გამო, შინაგანი პროტესტის ნიშნად, პრინციპულად, თითქმის ოცი წელი არაფერი დამინერია... წერა მას შემდეგ გავაგრძელე, რაც პირველად გავხდი ემიგრანტი და ამ პერიოდშივე მონაწილეობა მივიღე დაკავშირებული სტრესული მდგომარეობის გადატანაში... სულის განცდების ფურცლებზე გამოტანაში საოცარი შეგება მომგვარა, თითქოს მეორედ დავიბადე... მივხვდი, რომ პოეზიის გარეშე ჩემს არსებობას აზრი არ აქვს... არ ვარ ამბიციური ადამიანი, ჩემს თავს პოეტს ვერ ვუნდობ, უბრალოდ, ვცლი ჩემს გრძობებს და ემოციებს ლექსებად“ - გიორგი ხათუნა თედიაშვილი.

ხათუნა სპეციალობით ბიბლიოთეკარია. ჰყავს მეუღლე და ოთხი შვილი, სამი ვაჟი და ერთი ქალიშვილი. ის სამი ჯარისკაცის დედაა. მეუღლე ორი ომის ვეტერანია და ოცდასამი წელი ლირსულად ემსახურა საქართველოს. შვილებიც საკონტრაქტო სამსახურში იმყოფებიან, ერთ-ერთმა ვაჟმა, ორჯერ მიიღო მონაწილეობა სამხედრო მისიაში ავღანეთში. ხათუნა ამჟამად ემიგრაციაში იმყოფება, როგორც ყველა ემიგრანტი ისიც ოცნებობს სამშობლოში დაბრუნებაზე.

გაზეთი „სახალხო განათლება“ სიაზონებით წარმოგიდგენთ „კვეტარის ასულს“ - მუზის ნაყოფს...

ანთიმოზ ივარიელს!

სამცხის მთაში დაბადებულს, ბედმა ეს რა მოგიწყოს, ყიზილბაშთა დარბევისას, სახლი სისხლით მოგიწოდა, დედა, მტერმა იქვე მოკლა. ხანჯლით სახლთან ასრეხა, ტერასები დაანგრიეს, ვენახებიც გასრეხა. მამა მამინე, შორს იყო და საფარაში ქვას თლიდა, დედა მიწას მიაბარა, გარეჯს ნახველ, იმ დღიდან, მოწინააღმდეგე იზრდებოდა და სწავლობდა ბერებთან, უფლისაგან მომადლებულს, ნიჭი ყველგან გეძებდა, მამა მუდამ გასწავლიდა, ძლიერ, ძლიერ უყვარდი, როცა ბერნი შენ გაქებდნენ, ალბათ გულში უხარდი. ხან ქვას თლიდი ალტაცებით, მეზე სენაკს გალობდი, უფლის მტკიცე რწმენა გქონდა და ლოცვებით ხარობდი, შენი ნიჭი მრავალხრივი, აკვირებდა ბერებსაც, გაქებდნენ და გიკურთხებდნენ, მაგ დალოცვილ ხელებსაც, მეზე, ასე ბედნიერი, წლები მალე დამთავრდა, ყიზილბაშთა ურდოებმა, ყველა გარეჯს აწამა, დაარბიეს მონასტერი, ბერებს ხანჯლით კაფავდნენ, თვალდათხრილი წმინდანები, სულს უფსკრულში ღაფავდნენ, საგანძური ჩაგაბარეს, გთხოვეს მისი დამალვა, მაგრამ მამის სიყვარულმა შენი გული დასტანჯა, ჯორკიდული საგანძურით, ისე გარეჯს დაბრუნდი, რაც იქ ნახე სამინელი, თითქოს უცებ დაპყრუვდი, მტერი ისე მოგეპარა, ქვეყნის ვალი დაგალო, ნიგნი ხანძარს ჩაუკეთეს, ბორკილები დაგალო. სტამბოლის გზას გაგიყენეს, იქ ბაზარში გაგიყდეს, გულზე ჯვარით დაკიდებულს, უფლის კარი განგიღეს. რადგან იქაც ქრისტიანმა, მღვდელმა გამოგისყიდა, ნაგიყვანა საბერძნეთში, მნიგნობრობას მოგიკადა. ბოლოს, ვლახეთს სამეფოში, გაგაგდეს შენ ბერად, აქ დაიწყო ყველაფერი, ის რაც წმინდანს ეხება. შენი ღვანლი რუმიწითი, უფრო მეზე დაფასდა, მანამდე კი ივერიელს, მძიმე ტანჯვა გადაგხდა, სამშობლოდან დიდი ვალი ნაყოფე ვლახეთში, თუმცა, ერთი მოიხადე, სტამბა როცა შექმენი, ვახტანგ მეფეს დაეხმარე, ნიგნის სტამბა არუქე, საქართველოს ერის შვილებს, ცოდნის კარი გაუღე. ის მეორე ვალი დარჩა, გვარიც კი არ იცოდნენ და ფესვები შენი მიწის, შეილსაც კი ვერ ითხოვდნენ, რუმიწითი უფლის ტაძრებს, შენი ხელით აგებდი, მეზე ისე დალოცვილი საკმევლითაც აკმევი, ხარაზოზე ხმირად ასულს, ფრესკა ხელით გიხატავს და შიგ ქართულ ასოებით, წმინდანები გიქარგავს. თვითონ თვალთ იხილე და შეესწარი სასწაულს, თითქოს ყველა ელოდება კვლავაც იმ დიდ საზღაურს, ნახე ზღვაში ივრის ხატი, როგორ, შორად ცურავდა, ახლოს არვიწ მიიკარა, ის გაბრეილს უძახდა, მეზე ზღვიდან წმინდა ხატი, მალაღ თათზე დაბრძანდა, უფალს მადლი მიუძღენი, რაც კი თავზე გადაგხდა. მტერი აქაც არ მოგეშვა, კვლავ ფეხდაფეხ დაგადევდა, როცა შენი სახელი და მნიგნობრობა აღზევდა, სწორედ მამინე გიმუხტლეს და მოშორება ინდომეს, შენი დასჯა ხეობაში, იქ დუჩემი ითხოვეს, ნაგიყვანეს ხეობაში, წერა-კითხვის არმცოდნეთ, ნაბრძანებებიც ვერ გაიგეს და ისე შენ შეგთხოვეს, შენი ბავით ამეტყველდა, ის წერილი ანთიმოზ, თავი მოსჭერთ და გვამი კი, გადამაღეთ ვლახეთი. უცებ, ზეცამ დაიგვრგვინა, წვიმა მოდის მალლიდან

და იქ დუჩეს ხეობაში დაიბადე ახლიდან. რადგან მტერმა თავის კვეთით, მანაც ვერა მიიღო, შენი რწმენით და სინდინდით, კი უფალმა მიგიღო. სამცხის მთებში დაბადებულს, ბედმა ეს რა მოგიწყოს, აქ ფესვებიც არ იცან, მანაც მიწა მოგიტოვოს, ახლაც ჰკვივს, იქ მტკვრის პირზე, შენი უღალი მიმინო, ნეტავ სად ხარ, უშენობა კვლავ სადამდე ვითმინო.

გურჯი ხათუნ!

უცხო მიწას შეეხარდეთ, მისი გახდით ნანალი, მაგრამ სული აქ დატოვეთ, დაბრუნების წადლით, სამშობლოდან გატაცებულთ, ქართველ ლამაზ ასულებს, გაიდენენ სტამბოლს ბაზრობაზე, როგორც გურჯის ხათუნებს. ზოგს, ბატონი გიმეტებდათ, გაგზავნიდნენ შაჰებთან, პირველ ცოლად გსვავდნენ მერე, გდარაჯობდნენ კარებთან, რამდენ ცირას და თამარ ქალს დაუხედავდა თვალე, როცა შაჰის ჰარამხანას, აახლებდნენ ქალებით. გურჯი ხათუნ მოიყვანეს, კოლხის ტურფა, მშენებმა, მთელი გზაა მღერის ნანას, ნუთით არა ჩერდება, მეგრულ ნანას ისე ტკბილად, ისე გრძობით მღეროდა, ტყვე ქართველთა, თვალზე ცრემლი ნუთით არა შრებოდა. დაუძლია დალალები, ოქროსფერი თავთუხის თვალე, კი, ლურჯი ტბეები, ვით ისრები ამურის, სახეს ცრემლის ღვარი მოსდევს, ნამწამს უხვად ჩამოდის, გურჯო ხათუნ, გურჯო ხათუნ, შენს შვილს ვინდა გამოზრდის. შვილი ზღვაში გადაგიგდეს, სულ პატარა ფერია, და ტურფი მის მერეა, იავნანას მღერია. მეზე, როცა დედამ შეიღის დარდაც ვეღარ გაუძლო, ღამე ჩუმიდ მოჰყლა შაჰი, მტარავს ნესი აუგო... ის კი როგორც, გურჯი ხათუნ, გიაური, ალქავი, სტანჯეს ცეცხლით და მახვილით, ბევრჯერ გულის ნასვლამდის. სიკვდილის წინ მეგრულ ნანას, ისე ტკბილად მღეროდა, რომ ჯალათებს, ხელის თრთოლვა გულს კანკალი ერთვოდა. ბოლოს, რომ ვერ გააჩუმეს, თავი ხანჯლით მოჰკვეთეს, ნანაილება ასრეხეს და უცხო მიწას მოფანტეს. ახლაც ისმის, ზღვასთან ახლოს, ის მეგრული ნანა, გურჯი ხათუნ რომ მღეროდა: იავნანა-ნანინა...

ქა, კვლავ მიწა საქართველო, ძველებური დიდებით, ქართველ შეიღთა ვაჟკაცობა ისე, იმ ძველ ღირსებით. უქარქამო ხმლებით ნაბრძოლ, საქართველოს ვხედავდე, იდგეს ფეხზე, როგორც ნინათ, მტერი, ვერას ჰბედავდე. მიწდა, ისე იზრდებოდნენ, დემეტრე და თევდორე, თავისუფალ საქართველოს, თავზე ვერავინ ესხმოდეს, დაგვიბრუნდნენ ვაჟკაცები, ალგეთს ლეკვად დაზრდილი, მტერს რომ შიშის ზარსა სცემდნენ, არა სიტყვით, მახვილით. მიწდა, ისე ქართლის დედა, ცხრა გმირი მის აღმზრდელი, ბრძოლის ველზე, შეიღის გვერდით, ქართულ დროშის დამჭერი. უღალატო ცოტენე მიწდა, და მათა წყნეთელი, კვლავაც დიდი საქართველო, არა ნაკუნ, მთელ-მთელი. მიწდა, ყველა ტაძარი და ეკლესიაც გალობდეს, ანთებული კელაპტრები, უფლის მადლით ჰხარობდეს. მე კვლავ მიწა საქართველო, აღსდგეს ყველა დიდებით, დავიბრუნოთ, ყველა კუთხე, ძველებური ღირსებით.

*** როგორ დალილიხარ კალამო ჩემო, მაგრამ არ უნდა შეჩერდე არა, შენ ჯერ ბევრი გაქვს სათქმელი ქვეყნად და გაჩუმება შექმი, კმარა. დრო ხომ არ იცდის, შეხედე გარბის და მას ფეხდაფეხ, მისდო უნდა, უმღერე ისე მაგ მერცხლებს ჩემო უცხო ქვეყნებში, გაფრენილთ გუნდად. რადგან, აცივდა საქართველოში, თან აღარც სარჩო არა აქეთ, არა, მიტომ, მიდიან თბილ ქვეყნებში და იქ იძენებენ ბუდეებს მაგრამ. ვერ ძლებენ მერე, დიდხანს ისინი, პირველ გაზაფხულს თან მოჰყვებიან, შემოიფრენენ ჭიკჭიკით მთა-ბარს და თავის ბუდეს კვლავ მოქებნიან. ნუ გაიწყვიტავ იმედეებს, ჩემო ხელის ჩაწინება ადრეა, კმარა, შენ, ჯერ ბევრი გაქვს სათქმელი ქვეყნად და ამიტომაც შო, წერე კვლავაც.

*** დილას ალიონზე მუზამ გამაღვიძა, მოდი ვიცეკვოთო ვალსი, ფეხზე წამოდექ და იმ წამს დავეთანხმე, იქნებ ბოლოჯერ მაქვს შანსი. ნელზე შემოხვია მკლავი ძალუმად და ხარბად მიმიხდა მკერდზე, ლექსის სტრიქონებზე დაღვრილ მელოდიას, ერთად ვუმღეროდით ჩვენზე. როგორ გვიყვარდა და როგორ მოველოდით, კვლავაც ამ შეხვედრის წამებს, ჩვენი, ერთად ყოფნა მზესაც უხაროდა, სხვითა ჯილას მფენდა ქალღმერთს. მაგრამ, უცაბედად ცივმა ქარიშხალმა, წამში აურიკა გზები, მუზას გამოგვიგა ჩემი სხეული და თმებიც დამანინქნა, თმებიც... თვითონ მოინდომა, ჩემთან ვალსის ცეკვა და სულგაყინულმა ავმა, მე, შორს გამიტაცა სადღაც უკუნში და იქ, ძირს დამიტანა ზევაგმა. მუზა დამტიროდა, ჩემი სტრიქონებით მფენდა პოეზიას ფურცლად, ცრემლთა ღვარღვარებას ვერც მზე მალავდა და ჩემთან დამორებას სწუხდა.

*** ამ დილას ალიონს შემოვხვდი სტრიქონთან, უძილომ მუზასთან ვათიე ეს ღამე, ვეცადე ნასვლა და არაფრით მომეშვა, უთქმელი, ნუ ნახვალ, მითხარო, მე რამე ვიცი, რომ ცხოვრება ყოველდღე ბრძოლაა და მხოლოდ ძლიერებს, ძლიერებს უმართლებს, მას ჰქონდა იმედი ჩემი და რატომღაც, მე დღემდე მოვდე და ამ იმედს ვუმართლებ, ბევრჯერაც დავეცი მუხლებზე და მაინც შევძელი ათასჯერ თავისით ადგომა, უფალი და მუზა არასდროს მტოვებდნენ და არც მე მიცდია მათ გვერდზე განდგომა. მე ახლაც კვლავ ვებრძვი ბოზოქარ ცხოვრებას, ჩემთვის რომ არასდროს არ რჩება ადგილი, გპირდები, ძვირფასო ამ ომსაც მოვიგებ, თუმცა კი, უმსხვერპლოდ არაა ადგილი. ***

აქ ყოველდღეა წვიმები იცი? და ეს ქარებიც სულში ატანენ, ხელების თრთოლვით დავეტებ, სადა ხარ, მაგრამ, ვერ გპოვებ კიდეც აქამდე. ჩამოეცალა ჭადარს ფოთლები და სათითაოდ ქარმა გახვეტა, ისე წიოდა წერებამოლილი, თითქოს, სურდაო სულის გახვეტა. მეზე, მოვარდა ღვარცოვად წვიმა, სულ გადარეცხა გრძობების სამანიც, ვეძებე გზები შენამდე მაგრამ, ავაჰმე, ვხედავ არსად არ არის... შენთვის - კვლავ ცელქი გოგო ვარ, სხვისთვის - უბრალოდ, ქალი და ღმილებით დახუნძლულს, ცრემლით მიბრწყინავს თვალში. რომ მახსენდება ბავშვობა, ლურჯთვალა იის მოსვლა, ბუტია გოგოს ტურტეზე, გაზაფხულების კოცნა. ქარში დაშლილი ნაწივი, აწილებული ლოყა, რა ტკბილი იყო ბავშვობა, თუმცა, შორი გზა გაცივდა. შენ ცაში იყავ, მე მიწას შემორჩენილი ნამი, ვისთვის - უბრალო გოგონა, შენთვის - ნახატი კალმით. მეზე რა იყო, არ ვიცი, სულ ნაიშალა სხვანა, და შემოდგომა ეფრადი ძავით, კვლავ ჩვენ ბავშვობას ქსოვდა. შენ მიმღეროდი, მე ლექსებს ვწერდი, გაველით ასე წლები და ჩიტბატონავ, შენს მოლოდინში შემომათეთრდა თმები.

*** ბიჭები ვეფხვივით მებრძოლნი, ცხელ ქვიშას კვლავენ, ნაბიჯით, მგლის ლეკვნო, ალგეთში დაზრდილნი, ავლანეთს მშვიდობით გაგიშვით. ყოველდღე დუშმანთან სიფრთხილი, სად რა დროს გიმუხტლებს, ვინ იცის, ბიჭებო, დაბრუნდით მშვიდობით, უკლებლო ჩამოდი, ღმილით. გამოვრეკთ კვლავ შორი გზები და ლეპტობის ეკრანი ციმციმებს, ახლოლოს სახეს, რომ შეხედავთ, თვალს ვერ სწყვეტ, თითქოსდა პირველად იხილე. მეზე კი, კვლავ მწყობრი წადები, იარაღს აისხამ გულმკერდზე, მიდიხარ, დაზვერვის საქმეზე, და ღმერთი გმფარველობს, ამ ჯერზეც. დუშმანი იქ ყველგან დაპყრება, ნაბიჯებს სილაშიც დავითვლის,

მეათე გვერდიდან

„კვიტარის ასული“ - ხათუნა თელიაშვილი

ნასროლი ის ცხელი, ბრმა ტყვია, ყურთან კი უეცრად გაგივლის. და მერე პირფარას, რომ გადინერ, შეხედავ, დუმანნი წაგექცა, შენს გვერდზე მეგობრის იარაღს, ტყვიები წივილით გაექცა. დე, მუდამ გფარავდეთ უფალი, ტაძარში შესული, მე ლოცვას აღვავლენ, სამშობლოს არნივნო, ლეკვებო ალგეთის, მშვიდობით იარეთ, პირფარასაც გადაგწერთ...

თამარ!

თამარ! სულ გახსოვდეს ჩემი იყავ, თუმცა, ვერასოდეს შემოგბედე. სულით მიყვარდი და თავადის ქალს, ჯიქურ ერთხელაც ვერ შემოგბედე. მე რომ შენს კარებზე ვიზრდებოდი, ვიყავ მწერალიც და თარჯიმანიც, თამარ! არასოდეს გამიბედავს, ახლაც, ამ ფიქრებში გამიმრავლდი. ბევრჯერ შენზე დარდით ოცნებებმა, ისე უნებურად გამიტაცა, ვწერდი ბარათებს და სიყვანვილემ, შენი სიყვარულით ამიტაცა. თამარ! შეგონა, რომ არ მოგწონდი, ბევრჯერ, უგზო-უკვლოდ დავიკარგე. მაგრამ, დაბრუნებულს გაჯავრებით. როცა მჭირდებოდი - დამეკარგე. მერე, დაწყევლილი ელჩობა და შენთვის უცხოელთა დედოფლობა. ნეტავ, მე ცოცხალი რაღაც დავარჩი, სახეს შენც ტკივილი გეტყობოდა. თამარ! ის შეხვედრა სხვა რა იყო, ალბათ, ამ გულების შეერთება. მაგრამ, მე საბრალომ, ვერ შევძელი, შენთან დრო და წამის შეჩერება. რადგან, შენ ნახვედი თუმცა ამაყი, მაგრამ ტკივილებით ავსებული და მეც მიმაბრძანე საქართველოს, ჩუმი წერილებით გავესუბული. თამარ! შენ იმ დილას წინდანს ჰგავდი, ქვეყნის დასაფარად მოვლენილი, იყო ტკივილი და მწუხარებაც.

გზები შენი ცრემლით მოფენილი... თამარ! სამშობლოში დამენია. ხმები, ოჰ, ირანის შაჰი მოჰკლეს და უბედო, წამსვე მივხვდი, რომ ცხოვრება, მამინათვე დაგიმოკლეს. თუმცა, კი მანამდე შეიძელი, კაფე ორგულები ამ ქვეყნისა, თამარ! ცხოვრება დაგეძებ და ვაჰმე! შენი ნახვა არ მეღირსა.

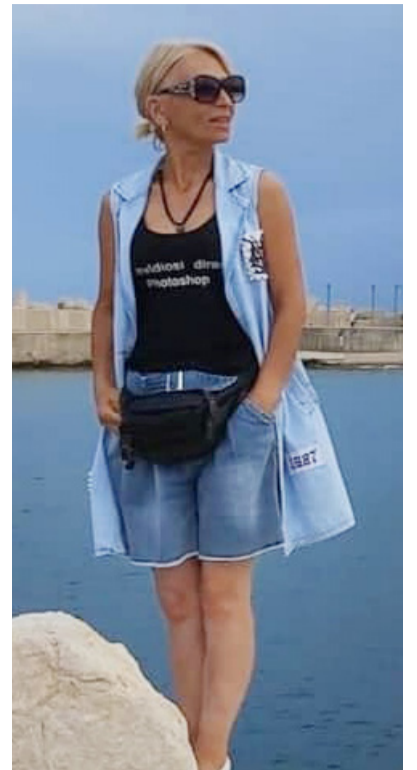
*** რამ დაგაჩლუნგა გორგასლის ხმალო, ერეკლეს ხმალო, მტყდარო ვადაში. შემოსევია დღეს მუშლი მუხას... ო... ღმერთო ჩემო, ნუთუ სადამდის რამ დაგამუნჯათ, ძმებო ლომებო, თუ თქვენ დედასაც, ჯერ ისევ ძინავს. ყაყაოებით ნაფერი მინა, დღეს ქართლის ველზე დაჭრილი გმინავს. ახლაც ღვარჯირებს ცრემლებად წვიმა და ნიაღვრები ავსებენ ქალაქს. ჩამოუპარსავს წვერი სახოკე, მთაწმინდისათვის ხელმარცხა დალაქს. იქნებ, ავლესთი ძმებო კვლავ ხმალი, ფიცვერცხლით ვჭედოთ გორდა ქართული... წინ გაგიძვებით, ვით ქართლის დედა, ქართული დროშით ხელაღმართული.

*** ჩქარა ჩამეხუტე, მკერდზე მიმიკარი, თორემ, მე იქნება ვფალე აღარც ვიყო, სული გამითბე და სცადე დავივინყო, დღემდე ტკივილები, ჩემში რაც კი იყო. ნახე დრო არ იცდის, უკვე დათვლილია, წლებმა უიმედომ, როგორ ჩაიარა, სულზე დამამჩნია სევდის ნაკვალევი, თუმცა, ვეცადე და არ კი გაიარა. მკერდში ჩამიხუტე, ისე ძალუმად, რომ ყველა ტკივილი და სევდა გადამყარო, თორემ, კალენდარიც უკვე აჩქარდა და ისიც შეეცდებოდა, სადღაც გადამეკარგოს.

*** ნუხელ ხე-ხუეებს ამაყყე, უკან მამდევდა ქარი. მკლავდა ჯავრი და ვითშავას

კაბაც მემოსა შავიო. ლეგა ღრუბელი საავდრო, თვალებს ცრემლებით ივსებდა და შენს დანატრულს ავაჰმე, სულს ტკივილებით მივსებდა. ატყდა ქუხილი ცაზე და ის ხევი სულმთლად შავიო, თითქოს ქუხილზე შეკრთა და ამოიკვილა - ვაიო. მერე, წვიმებდა ჩამომსკდარს, ზეცასთან მეჰქმნა ზარიო და მათ შამყურე ქალშავას ვაჰმე, მეღირსოს დარიო...

*** ვარსკვლავები მოწყენილნი, მთვარეც ციდან ჩამოდის, სული ასე რაღა ღელავ, გული ან შენ, რა მოგდის. დაივინყო იქნებ დარდი და ტკივილიც ჩაიქრეს, დროა, თორემ მწუხარების ცრემლი, თვალებს დაგიშრეტს. როგორ მითხარ არ ვიდარდო, როცა მინა წაგვართვეს, კუთხე-კუთხულ სანატრელი, საგულედან აგვართვეს. როცა ტირის აფხაზეთი, მეც ცრემლები ჩამომდის, სამაჩაბლოც ცრემლსა ღვრის და კიდევ მკითხავ, - რა მოგდის? მითხარ, როგორ არ ვიღელვო, ჩემი ქვეყნის დარდია, როცა უცხო მკვიდრებმა და ქართველები გარბიან. მისდგომიან სამშობლოს და ნაწილ-ნაწილ ჰყიდიან, უიმედოდ რჩენილნი ემიგრანტად მიდიან. წამოდექით, ქართველთ უჭირთ, გმირებს უხმობს თამარი, თუნდ, მახვილით დავიბრუნოთ, მტერს გულს ჩავცეთ ლახვარი. დავით, გთხოვთ შენც წამოდექი, დრო მეტს აღარ მოიცდის, შენ თუ წინ არ წარუძეხი,

არ გამოვა ხომ იცი... რადგან, ისე დაძაბუნდენ, კაცი-კაცად არ ვარგა, წინამძღოლად გეძახიან, ვინც ვაჟკაცად გადარჩა. საქართველო გაგამთელით, ვით ის "ოქროს საწმისი", როგორც უწინ, შავი ზღვიდან, იყოს ქვეყნის საწყისი. დღეს ამინდით მოწყენილა, ზეცას ცრემლი ჩამოსდის, სულმაც ღელვას მოუხმირა, გული, ნეტავ, რა მოგდის...

ირმა მეზონია

რა ხდება 140-ე საჯარო სკოლაში?

ახალი გამოწვევებისთვის მზად არიან

მომდინარე სასწავლო წელი დახუნძლულია ახალი გამოწვევებით. მიუხედავად დაძაბული დღის რეჟიმისა, როცა სკოლის დირექტორს ნინო ასანიძეს, მის მოადგილეებს: ლალი კაპანაძეს, მარინე ჯაშს, სამეურვეო საბჭოს თავმჯდომარეს ირმა გაბედავას, სხვა მუშაკებს მოცლა არ ჰქონდათ, მაინც მოვახერხებ ინტერვიუს ალებზე. მოკლედ მოგითხრობთ იმაზე, თუ რა გაკეთდა და რის გაკეთებას აპირებენ.

ახალი სასწავლო წელი მომზადებულებმა დაიწყეს, მონ-ესრიგდა ინფრასტრუქტურა. მიიღეს ახალი კადრები: ნათია ლევანიშვილი (დანაწესებებში), გვანცა ჩიხრაძე (ხელოვნება), სალომე გაბრიჭიძე (მუსიკა), რუსუდან ქავთარაშვილი (რუსული), რომან სომხიაშვილი (სპორტი). სტატუსს ამაღლებულები არიან: ნანა მედულაშვილი და მარინა მამულაშვილი (მენტორი); ნათია ბეჭავია და ნინო უზუნაშვილი (ნამყვანი).

პედკოლექტივის უმრავლესობა უფროსი მასწავლებელია. საგნობრივ კათედრებს უწარინანად უძღვებიან: ქართული ენა და ლიტერატურა — ელენე კალანდაძე, მათემატიკა — ქეთევან ონიანი, დაწყებითების — მაია ლომაძე. მე—10 კლასის მოსწავლეები ანა ებიტაშვილი, ქეთი ლომსაძე, ზაურ მელაძე და თამთა ვაშაკიძე სანიმუშო სწავლისთვის დაჯილდოვდნენ კომპიუტერებით. გამოცდილი ხელმძღვანელები ჰყავთ სხვა კათედრებსაც: საბუნებისმეტყველოს — მარინა მამულაშვილი, სპორტისა და ესთეტიკისა — ნატო ლოლუა, უცხო ენებისა — სათუნა ოდიშელიძე, საზოგადოებრივ — ლელა ხარიბეგაშვილი. გაიხსნა სამი პირველი კლასი. დამატებით მიიღეს იაკობ გოგებაშვილის „დედა ენა“.

გასულ სასწავლო წელს ოქროსა და ვერცხლის მედალოსნები გახდნენ: ანა ბიბილიძე-ვილი, მარინა გურგენიძე, ლილია გაბედავა, ელენე ჩოგოვაძე, ნატალი ნადარეიშვილი, გვანცა ლაბაური, ნიკა ბოჭორიშვილი, ერეკლე ჩუბინიძე. „ტვინების შეჯიბრებაში“ გამარჯვებულია მეექვსე კლასელი ნიკა არუდაშვილი (პედაგოგი — ნათია შიუკაშვილი). კარგად მუშაობს საგნობრივი წრეები: ქართული ენა და ლიტერატურისა - ნელი ენუქიძე, ინგლისურისა - ხათუნა ოდიშელიძე, სპორტისა - ნატო ლოლუა. მაღალ შეფასებას იმსახურებს ბიბლიოთეკარ ხათუნა ალაზნისპირელის საქმიანობა. მანდატურები ნინო გოგოლაძე და სალომე მანდარია ზრუნავენ წესრიგისა და სკოლის უსაფრთხოებისათვის.

10 ოქტომბერს ჩატარდა ღონისძიება: „მასწავლებელი - შუქი სკოლისა“, რომელიც ეძღ-

ვნებოდა ღვანწმოსილ პედაგოგებს. გულთბილად გააცილეს პედაგოგიური ასპარეზიდან: ცია ბორცვაძე, ლალი რუხაძე, ნუნუ სირაძე, თინათინ ყურაშიძე - ოქრუაშვილი და ლედი ჩიტაძე. ამ მცირე ჩამონათვალ-დანაც მიხვდება მკითხველი, რა აქტიური ცხოვრებით ცხოვრობს 140-ე საჯარო სკოლა. განსაკუთრებული ინტერესით შეისწავლეს, გაითავისეს სკოლის დირექციამ, მასწავლებლებმა, ყველა მუშაკმა სამინისტროს ახალი ინიციატივები. არის შემოქმედებითი აქტიურობა, საქმის სიყვარული და წარმატებები უთუოდ იქნება.

პორის ეპხენიძე

ამ ყველაფერი საუკეთესო ცეროდენაბისთვისაა

სასიამოვნო გარემო და ლამაზი ხედები ამშვენებს 114-ე ბაბა-ბაღს, რომელიც წყნეთში მდებარეობს და უზნის მაცხოვრებლებისთვის ერთ-ერთი სანიმუშო ადგილია. ბაღის ეზო მონესრიგებულია, დამონტაჟებულია საბავშვო ატრაქციონები და სათამაშოები, ძენობა გარემონტებულია და ესთეტიურად მორთულია მოკაზმული. ბაღს სათავეში უდგას ენერგიული და საქმეზე ორიენტირებული ხელმძღვანელი **ნინო მამამთავრიშვილი**. იგი პროფესიით არქიტექტორია, მაგრამ ბავშვების სიყვარულმა გადასძლია და 14 წელიწადი მუშაობდა წყნეთის ბავშვთა სახლში, შემდეგ კი აღნიშნულ ბაღში გადამოინაცვლა. მისი მოსვლის დღიდან, 114-ე ბაბა-ბაღი საგრძნობ-

ეზო, დამონტაჟდა ახალი ატრაქციონები და კაუჩუკის მოედნები, მონესრიგდა უსაფრთხოების სისტემები, სველი ნერტილები, შენობის სახურავი შეიცვალა და გადაიხურა თუნუქის მასალით., ქვედა სართული კაპიტალურად გარემონტდა, ასევე, შეკეთდა დარბაზი, საბავშვო ოთახები, სამზარეულო აღიჭურვა თანამედროვე, საჭირო ინვენტარით და ა.შ. განსაკუთრებით აღსანიშნავია **კახაბერ გვანცელაძის** ღვაწლი საბავშვო ბაბა-ბაღების აღორძინების საქმეში, მისი ინოვაციური მიდგომები და პროექტები დადებითად აისახა თითოეულ საბავშვო ბაღზე. 114-ე საბავშვო ბაღში სულ 6 ჯგუფი და 192 აღსაზრდელია. წარმატებით ხორციელდება **„სასკოლო მზაობის“** პროგრამა, სადაც 69 აღსაზრდელი ეუფლებს სასკოლო უნარ-ჩვევებს. ბაღში მუშაობენ მაღალკვალიფიციური კადრები, რომლებიც ერთ გუნდად არის შეკრული და თავდაუზოგავად იღვწიან იმისთვის, რომ პატარებს სასიამოვნო გარემო შეუქმნან.

პატარებს მუდამ ემასხვრებათ გამოსაშვები ზეიმი, რომელიც ორიგინალურად ჩატარდა და ტყეში მოეწყო. ასევე, ბაღის ჯგუფში გაიმართა მინისპექტაკლი **„რწყილი და ჭიანჭველა“**. 3-4 წლიანებში კი, აღსაზრდელმა მუსიკის ფონზე, ზენარზე ხელის საღებავებით შექმნეს მშვენიერი ნახატები. ამ პროცესში მშობლებმაც მიიღეს მონაწილეობა, რაც ძალიან სახალისო იყო პატარებისთვის. საინტერესო იყო ასევე, გამოსაშვები ჯგუფის პატრიოტულ

მზრდელ-პედაგოგებს, ესენია: **ნანული გალუაშვილი, ეკატერინე ციციანი, ნათია კახობერაშვილი, დალი ნიკლაური, ეკა ოძელაშვილი, ვერიკო მამხანელი, ნინო ზურაბიშვილი, ნანა ჯაყაშვილი, ჯუნა ოძელაშვილი, ხატია გულაძე და თამარ ჩიტაური.** მათ მხარში აქტიურად უდგანან თანამშენებლები: **იზა ხიდუშელი,**

მაია გამცემლიძე, ციური ხაბარელი, მარინე შალიკაშვილი, მარინე შახოლოვი, მზია ქობულაშვილი, მარინე ბერუაშვილი, თინათინ კელუნჯერიძე, ლილი შახულაშვილი, თამარ მატიაშვილი, გარეგინ მათიაშვილი და გიორგი მამუკაშვილი.

ცუგრუმელების ჯანმრთელობა საიმედო ხელშია, რადგან მათზე ზრუნავს ჰიგიენისა და ჯანმრთელობის კოორდინატორი **ნონა შაყულაშვილი.**

კვება არის დაბალანსებული. პატარები სასადილოში ორგანიზებულად მიჰყავთ აღმზრდელს. ბავშვებს გემრიელ საკვებს უმზადებენ მზარეული **ელენე ხახუტაშვილი** და მისი დამხმარეები **ციური ნიკლაური** და **ირმა გოგოტიშვილი.**

ბაღის დირექტორი და თითოეული თანამშრომელი თავდაუზოგავად იღვწის იმისთვის, რომ აღსაზრდელს ზღაპრული სამყარო შეუქმნან და აქ გატარებული წლები საშუალოდ დაამახსოვრდეთ.

მზია ბოზოძე

ბლად გალამაზდა. რაშიც მას მხარში დაუდგა ბაბა-ბაღების სააგენტოს ხელმძღვანელი **კახაბერ გვანცელაძე**, ვაკის რაიონის გამგებელი **ნოდარ ტურქელაძე** და წყნეთის საუბნო განყოფილების უფროსი **ზურაბ შაყულაშვილი.** **ნინო მამამთავრიშვილი:** ბაღის მთელი კოლექტივის სახელით მადლობას ვუცხადებთ ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლებსა და სააგენტოს ხელმძღვანელს **კახაბერ გვანცელაძეს** გულისხმისრი და მოკიდებულებისა და ყურადღებისთვის. სწორედ მათი დახმარებით მოვანესრიგეთ

დირექტორი მაღალ შეფასებას აძლევს მისი მოადგილის **მანანა ოძელაშვილის**, სამეურნო ნაწილის კოორდინატორის **ქეთევან ნიკლაურის**, მეთოდისტის **ია მამამთავრიშვილის**, საქმის მწარმოებლის **ქეთევან მათიაშვილის**, ფსიქოლოგის **გვანცა საყურაშვილის** და ლოგოპედის **მარინა თათულაშვილის** საქმიანობა. შემოქმედებითი ღონისძიებები და სეზონური ზეიმები სისტემატურად იმართება. პატარებს ხელოვნებას აზიარებენ მუსიკის პედაგოგი **დალი შურულაია** და ცეკვის პედაგოგი **ელენე მაისურაძე.**

თემამტიკაზე მომზადებული საზეიმო ღონისძიება, რაშიც დიდი წვლილი მიუძღვით აღმზრდელს **ხატია მელაძეს** და **ჯუნა ოძელაშვილს.** გაგაცნობთ ბაღის მაღალკვალიფიციურ აღ-

მერი დელიბაშვილი, მაიკო ოძელაშვილი, მაია ჩოხელი, რუსუდან მათიაშვილი და ნათია ალექსაია.

დიდ შექებას იმსახურებს ბაღის ტექპერსონლი. ესენია:

ისევ თქვენს ბასახარად, ცეროდენაბო! მობასალაბებით ლაბაზ-ლაბაზ ლაქსებით

გეგონათ დაავიწყდით? დიდი სამთვინი არდადეგები გეგონათ, ბავშვებო და თქვენმა საყვარელმა პოეტმა **ნაირა ნიჟარაძემ** სმა ვერ მოგანვდინათ, თორემ სულ თქვენზე ფიქრობდა, შორიდან გეაღერებოდათ. და აი, თქვენზე ფიქრის ნაყოფია ეს ლექსები, საიდანაც ბევრ რამეს ისწავლით, გაითავისებთ, თვალსაწიერს გაიფართოებთ, დედაენის, დედაქალაქის, მამულის სიყვარულით უფრო დაიზუსტებით. გთხოვთ, გულისყურით წაიკითხოთ.

ნაირა ნიჟარაძე
დედათბილისი
გინახათ დედათბილისი? მთები – ზურმუხტის გუნდები, აივნისანი ქალაქი – გულმკერდში ჩასახუტები. მისი მზე, მისი ცისნამი, მწვანე მთები და კორდები,

სულ გულით შეგიყვარებდა, ვერასდროს ვერ მოშორდები!

ყვავილები

თეთრყირმიზა ყვავილებით ავსებულა მთა-ბარი, ათასფერად დაუნინკლავთ ლურჯ-წითელი კაბანი. ყაყაჩოებს უთხრა ნინომ: თქვენთვის არა მცალია, თქვენზე კარგი ყვითელგულა გვირილები არიან. – არ მოგვწყვიტო, გენაცვალე, – აჩურჩულდნენ ყანაში, – არემარეს ვალამაზებთ, ცუდი რაა ამაში?! – იკამკამეთ, ყვავილებო, ატლასოვან კაბაში, გაიფურჩქნეთ, იხალისეთ საქართველოს მთა-ბარში.

პატარა მხედარი

ირველივ მთებია შემოსალტული, სულ მწვანედ მოჩანს შემოგარენი, არსად კაცები, არსად ქალები, ამ მიდამოში კობხად მარები.

მაგრამ აქ დაჰქრის ერთი მხედარი, ჯერ პატარაა, მაგრამ გულადი. იგი გახდება ცხრა შვილის მამა და გამარავლდება ერი პურადი.

დაყნგრევიათ

სულ აულიათ მავთულხლართები, დაუფლეთით ბნელი ფარდები, მე მიყვარს ჩემი მინა და მთები, მტერო, რა გინდა, რას მემართლები?!

გუნდაობა ვისაყ უნდა

ახლოდება ზამთარი, გათვრდება მთაბარი, გუნდაობის დრო მოვა, აგვიხდება ზღაპარი.

ნინო და თოჭინა

ნინო მიუჯდა კუთხეს მორჩილად და ეუბნება ცქნაფა თოჯინას:

– შენ უნდა გქონდეს გამრჯე ხელები, მორთო სიმინდით მწვანე ველები.

უნდა სწავლობდე, გიყვარდეს ნიგნი, ვინც ნიგნს კითხულობს მან ბევრი იცის.

სიმართლე უნდა გიყვარდეს წმინდა, აი, ასეთი შვილიკო მინდა!

ნიჭყუნა

შემოგრილდა ცხენით ბიჭუნა, ის იყო ჩემი კარგი ძმობილი, სულ ათი წლისა არც იქნებოდა, ნიგნი წაიღო მკერდსმიჭდობილი.

ნიგნი ასწავლის სწრაფმსვლელ ცხოვრებას, როგორ გამრავლდეს, როგორ გარობდეს, მერე ძმაცაცთან ლხინში, ქორწილში მრავალუამიერს როგორ გალობდეს!.

მთ. რედაქტორი
ბორის მიშველაძე
555 596 050

გამომცემელი: ა(ა)იპ „პედაგოგთა და მეცნიერ-პედაგოგთა ხელშეწყობისა და დახმარების საქველმოქმედო ფონდი“
ს/ს 402010587
ს/ს თბილისი ბანკი:
GE 94 TB7249236080100007

რედკოლეგია

ზურაბ ქობალია (თავმჯდომარე) 599 343 727;
ნათელა ქიმერიძე 595 584 572; ბორის მიშველაძე 555 596 050;
ნათია გურგენიძე 593 422 258; ეკა მამუკაშვილი 599 944 592;
მზია გოგოძე 593 208 048; ირმა მეზონია 591 320 705;
კონსტანტინე გურგენიძე 555 960 246;
თამარ ანდრიაძე (კომპიუტერული რედაქტორი) 599 44 98 48;
ელ-ფოსტა: saxgani@gmail.com
ტელ: (032) 2 99 80 00
(032) 2 98 48 07; (032) 2 99 63 52

სახალხო განათლება+ N13 (4588)
30 ოქტომბერი / 2019 წელი
გაზეთი გამოდის 1928 წლიდან

ISSN 1987-9113

9 771987 911009